

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

Τεύχος 3 • 14 Νοεμβρίου 1997 • Τιμή 250 δρχ.

Κυκλοφορία:

Σταύρος Καλογιάννης

**μιλάει για την πολιτική,
τη πόλη και τον ΧΥΤΑ Μετσόβου**

ΑΡΗΣ

ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗΣ

**για περιήγηση στους χώρους
αντανής μουσικής της πόλης**

**για νέα
βιογραφία του**

Πολιτική, Νέες Ταινίες, Εκδηλώσεις, Βιβλία, Δίσκοι, Καφές, Φαγητό και

όλη η κίνηση του δεκαπενθήμερου στην πόλη

πολύχρωμο

διαχωρισμοί

scanning υψηλής ανάλυσης

εκτύπωση film από δισκέτα PC-Mac

δοκίμια χρωμαθίνης

επεξεργασία φωτογραφίας

έγχρωμες εκτυπώσεις

δημιουργικό

διαφημιστικά έντυπα - αφίσες

lay-out περιοδικών - εφημερίδων

πολύχρωμο

ατελιέ γραφικών τεχνών

28ης Οκτωβρίου 20 ΙΩΑΝΝΙΝΑ Τηλ/Fax. (0651) 29490

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πολιτικό Βαρόμετρο:

Σαλπάρουν τα πλωτά απαλά

5

Μουσική: Μια περιήγηση σε όλους τους χώρους ζωντανής μουσικής στην πόλη

34

Εκδρομή: Οι αγελάδες του Βραδέτου

40

Για βόλτα στην πόλη: Κάθε δεκαπενθήμερο μια βόλτα στην πόλη από άλλον συνεργάτη με

42

στο εξώφυλλο: Η καινούργια βιογραφία του Άρη Βελουχιώτη, γραμμένη από τον δημοσιογράφο Διονύση Χαριτόπουλο

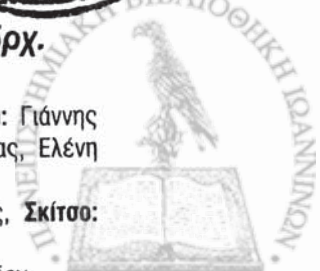

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Τεύχος 3, 14 Νοεμβρίου 1997 Τιμή 250 δρχ.

Συντάκτης: Νίκος Αλμπανόπουλος **Αρχισυντάκτης:** Φιλήμων Καραμήτσος Σε αυτό το τεύχος συνεργάζονται: Γιάννης Αδαμηνίου, Γιώργος Κοκκώνης, Μαρία Ζουμπούλη, Παναγιώτης Νούτσος, Καλλιρρόη Μ., Άρης Λιάβας, Ελένη Παπαδάκη, Τάνια Φαρμάκη, Δ. Βρούνης, Μ. Δώρης, Θεωρήσ Αλεξίου
Τηλέφωνο: 093-712406. **Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση, Διαχωρισμοί** Πολύχρωμο, **Φωτογραφία:** Χ. Γκλίβας, **Σκίτσο:** Νίκος Χαντζόπουλος **Εκτύπωση** Τυποεκδοτική Ηπείρου, Πέραμα Ιωαννίνων
Διανομή περιοδικού: Χατζή Πελλερέν 8, 452 21 Ιωάννινα, τηλ. - fax: 0651 22348 - Ετήσια Συνδρομή 5,000 δρχ.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

ΕΚΔΡΟΜΕΣ,
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ,
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ & ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΗ!!!

Lufthansa

ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΝΗΣΙΑ & ΙΤΑΛΙΑ

JOINT SERVICE
MINOAN LINES

Κάντε το ταξίδι σας στη Αδριατική Κροναζιέρα

Γ. ΛΑΓΔΑΣ
DESIGNER
6 7 4 7 4

ΓΡΗΓ. ΣΑΚΚΑ 4 ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ.: (0651) 79111, 79222, 291

Σ'ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΘΕΕ ΜΟΥ ΠΟΥ
ΔΕ ΜΕ ΕΚΑΝΕΣ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΟ
ΝΑ ΜΗ ΞΕΡΩ ΤΙ ΚΕΡΔΙΖΩ
ΑΠ' ΤΙΣ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΔΙΑΚΥ-
ΜΑΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗΣ
ΑΓΟΡΑΣ!!!

ΧΑΝΤΖΟ

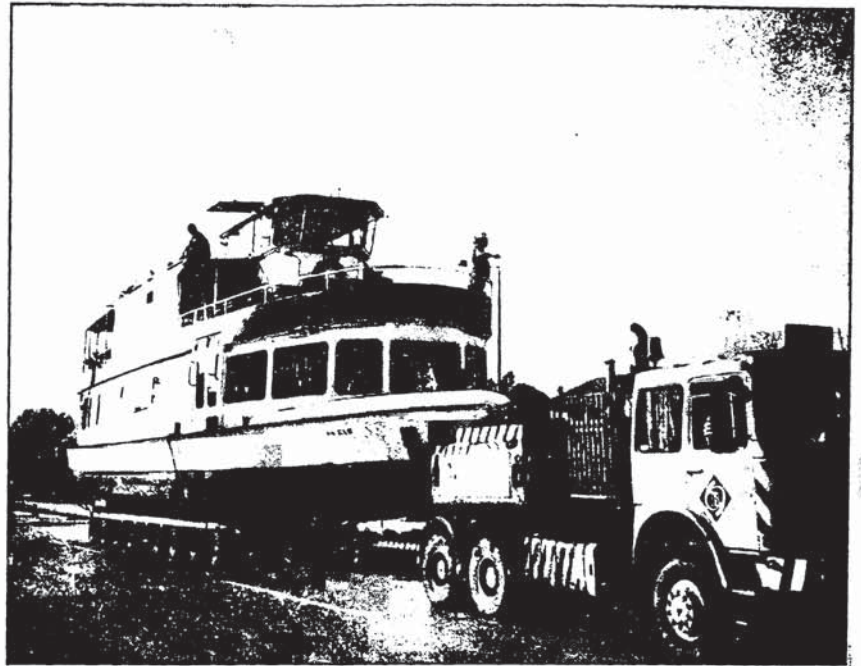
Μνήμη Μακελειού

Συμπληρώθηκαν τις μέρες αυτές 3 χρόνια από την αποτρόπαια δολοφονία του αντεισαγγελέα Σπ. Σπύρου και του αστυνόμου Κ. Ζαμπιλά στο δικαστικό μέγαρο των Ιωαννίνων, που συντάραξε την πόλη και ιδιαίτερα όσους ζήσαμε από κοντά τη φρίκη των γεγονότων. Εκτός όμως από την επισήμανση ορισμένων ανθρώπινων παραλείψεων, στις οποίες εξάλλου έκαναν εκτεταμένες αναφορές οι εποπτειακές εκπομπές των τοπικών καναλιών (όπως π.χ. το μη κλειδωμά της πόρτας, που οδήγούσε από τον πρώτο όροφο του δικαστικού μεγάρου στην έδρα του μοιραίου ακροατηρίου), που διευκόλυναν τις κινήσεις ενός ανθρώπου αποφασισμένου έτσι κι' αλλιώς να σκοτώσει, ας συγκρατήσουμε στη μνήμη μας ακόμη ένα συμπέρασμα: την έντεχνη αξιοποίηση του συγκεκριμένου περιστατικού, δραματικού αλλά και τυχαίου, προκειμένου να χτυπηθούν οι μεταρρυθμίσεις του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης Γιώργου Κουβελάκη.

Ζωηροί αλλά Πατριώτες

Έχει ήδη επισιμανθεί η συμβολή των Μέσων Ενημέρωσης της Θεσσαλονίκης στη δημιουργία του εθνικιστικού παροξυσμού και στα θλιβερά επεισόδια κατά τη διάρκεια του πρόσφατου συνεδρίου για τον Βενιζέλο και τον Ατατούρκ. Όπως όμως αποκαλύπτει ο "Ιός" της Ελευθεροτυπίας του προηγούμενου Σαββάτου, οι δύο πρωταγωνιστές δημοσιογράφοι, ο διευθυντής της εφημερίδας "Αγγελιαφόρος" Αλέκος Παπαδόπουλος και ο Κυριάκος Βελόπουλος της ΕΡΜΗΣ TV, βαρύνονται ο μεν πρώτος με σκάνδαλο σεξουαλικής παρενόχλησης, που του κόστισε 8μηνη διαγραφή από την τοπική Ένωση Συντακτών, ο δε δεύτερος με κατηγορίες για χρηματισμό, τις οποίες επικαλέσθηκε επίσημα ως λόγο της απόλυσής του το προηγούμενο κανάλι, στο οποίο εργαζόταν. Τέρατα ηθικής αυτοί οι ακροδεξιοί!

Σαλπάρουν 1

Η ψήφιση από το Νομαρχιακό Συμβούλιο της κανονιστικής απόφασης για τα πλωτά της Παμβώτιδας ανοίγει ξανά το ζήτημα, που απασχόλησε έντονα πριν από ενάμιση χρόνο την τοπική κοινωνία, όταν ο κ. Σαπλαούρας και το "Εν πλω" έχασαν τη μάχη όχι της λίμνης αλλά της οδού Αβέρωφ από τα απορριματοφόρα του Δήμου και στη συνέχεια τη μάχη των ασφαλιστικών μέτρων στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ιωαννίνων.

Μπορεί ο Νομάρχης Νίκος Ζαρμπαλάς να δήλωσε ότι "η κανονιστική απόφαση έρχεται να θέσει τέρμα σε κάθε απόπειρα δημιουργίας καθεστώτος αναρχίας γύρω από την λίμνη", δεν είναι όμως λίγες οι διαφωνίες και οι αντιρρήσεις. Μεγάλο μέρος της Κοινής Γνώμης, ο Δήμος Ιωαννιτών, η παράταξη της Νομαρχιακής Αγωνιστικής Συνεργασίας τάχθηκαν, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, εναντίον της ενώ και η ίδια η συζήτηση στο Ν.Σ. χαρακτηρίστηκε από την σιωπή της πλειοψηφούσας παράταξης, αφού ο εισηγητής Αργύρης Μάντζιος έδωσε μόνος τη μάχη των επιχειρημάτων υπέρ της δρομολόγησης δύο πλωτών μέσων για περιηγητικούς πλόες.

Η ελάχιστη αντιπολίτευση του Νομαρχιακού Συμβουλίου επισήμανε ότι η σχετική συζήτηση έγινε αιφνιδιαστικά και χωρίς να συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι. Πράγματι, εάν εξαιρέσει

Λωτά απαλά

κάνεις τη θορυβώδη καμπάνια ορισμένων τοπικών μέσων ενημέρωσης με σημαία το παράδειγμα των πλοιαρίων στη λίμνη της **Καστοριάς**, η οποία μάλιστα φημολογείται ότι υποκινήθηκε από ενδιαφερόμενο επιχειρηματία, δεν υπήρξε κανένα λαϊκό αίτημα υπέρ των πλωτών ούτε και καμιά βία για τη λήψη απόφασης. Το ζήτημα θα μπορούσε κάλλιστα να τεθεί ως επίδικο στις ερχόμενες νομαρχιακές εκλογές.

Πολύ περισσότερο που αφενός μεν εκκρεμεί η διαδικασία προσομοίωσης του μαθηματικού μοντέλου διαχείρισης της λίμνης από τον διεθνώς διάσημο λιμνολόγο **κ. Imberger**, αφετέρου δε ήταν η ίδια η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, που είχε κοντράρει τον **κ. Σαπλαούρα** όχι μόνο με επιχειρήματα νομιμότητας (την ανυπαρξία δηλαδή θεσμικού πλαισίου) αλλά και οικολογικής ουσίας. Στηριζόμενη στην κατάθεση του διευθυντή της **ΔΕΛΙ Γιάννη Πάσχου** (η σχετική επιχειρηματολογία αναπτύσσεται και σε άρθρο του στο 6ο φύλλο της "Εφημερίδας"), η Κορεία πλεύσης της Ν. Αυτοδιοίκησης, τόσο η πολιτική όσο και η νομική στο δικαστήριο, ήταν ο περιορισμός στις ήδη ασκούμενες δραστηριότητες της αλιείας, του ναυταθλητισμού και της συγκοινωνίας με το νησί, οι οποίες μάλιστα θάπρεπε να ασκούνται με περισσότερη φροντίδα. Με τη γραμμή αυτή συμπαρατάθηκαν τότε ο Δήμος Ιωαννιτών, το Συμβούλιο περιοχής, ο Ναυτικός Όμιλος Ιωαννίνων αλλά και 35 δικηγόροι της πόλης, που άσκησαν παρεμβάσεις υπέρ των θέσεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι είναι λάθος η σύγκριση της **ευτροφικής Παμβώτιδας** με άλλες λίμνες, που είναι σε θέση να δεχθούν επιπλέον χρήσεις και επιβαρύνσεις. Το εξαιρετικά περιορισμένο βάθος της (σε βαθμό που κάποιοι επιστήμονες να την αποκαλούν "πλημμυρισμένη έκταση" και όχι λίμνη) αλλά και η ρύπανση του ιζήματος, του πρώτου δηλαδή στρώματος του υθμένα, καθιστούν την κατάσταση του οικοσυστήματος εξαιρετικά ευαίσθητη σε οχλήσεις και κρίσιμη για πολλά ακόμη θόνια.

Σε αντίθεση όμως με τον Ιούνιο του 1996, οι αναφορές στο παλιό οικοσύστημα σήμερα ατονούν και το βάρος μετατίθεται στην περιβόητη "αναψυχή", που ορίζεται ως οι ανθρώπινες ανάγκες απόλαυσης του υγρού στοιχείου. Θα μπορούσε

Το Αυγό του Φιδιού

Και μιάς και άρχισε η διερεύνηση της καταγγελίας του βουλευτή Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ Παρασκευά Παρασκευόπουλου για την "προστασία" των ακροδεξιών διαδηλωτών στη διάρκεια των παραπάνω επεισοδίων από τον αστυνομικό διευθυντή των ΕΚΑΜ ενώ από την άλλη άρχισαν να βλέπουν το φως της δημοσιότητας ανατριχιαστικές λεπτομέρειες γύρω από τη δράση των ακροδεξιών στην ΕΛΑΣ Θεσσαλονίκης (επί του πιστηρίου, η αποκάλυψη από τον **Ιό της Ελευθεροτυπίας** ενός ντοκουμέντου με ανώτατους αξιωματικούς της αστυνομίας να χορεύουν υπό τους ήχους τραγουδιών και συμβόλων της χούντας και να ταιλαιπωρούν αλβανό φυγάδα (;)...) καιρός είναι να αντιμετωπιστεί σ' όλο της το εύρος η επώαση του αυγού του φιδιού.

Έπεσαν στα χέρια μου τα δύο τελευταία φύλλα (με αριθμούς 131 και 132) της "Επιθεώρησης Τροχαίας", που εκδίδεται από ιδιώτες -με την οικονομική ενίσχυση του Υπουργείου Προεδρίας παρακαλώ- και διακινείται έναντι συμβολικής ετήσιας συνδρομής στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας. Στο κύριο άρθρο του πρώτου φύλλου, υπό τον εύχο τίτλο "Κομπλεξικοί με καρούλια", ο συντάκτης χαρακτηρίζει φονιάδες όλους τους ΙΧήδες συλλήβδην και διαμαρτύρεται επειδή η Αστυνομία δεν έχει στα χέρια της μιά υπουργική απόφαση που να δίνει το δικαίωμα στους τροχονόμους να μπουζουριάζουν τους φονιάδες οδηγούς και να τους κρεμάνε ανάποδα προς παραδειγματισμό (!). Στο επόμενο έρχεται η σειρά των κακών κομμάτων, που κάνουν καταγγελίες σε βάρος αστυνομικού, που σκότωσε κατά λάθος έναν Αλβανό, των λαθρομεταναστών, που θα διαλύσουν τη χώρα μας, των Τούρκων και των Τσάμηδων, που θα μας έρθουν, αν καταργηθεί το άρθρο 19 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, και πάει λέγοντας. Φυσικά από το φύλλο δεν λείπει το ρεπορτάζ για την ίδρυση του ακροδεξιού κόμματος των Πλεύση -

Σαλπάρουν τα πλωτά απαλά

Γεωργαλά.

Ενώ δηλαδή τα επίσημα έντυπα της ΕΛΑΣ έχουν γίνει πολύ προσεκτικά, έρχεται η ιδιωτική πρωτοβουλία να καλύψει το κενό του ρατσιστικού λόγου, παραβιάζοντας μάλιστα αρκετές φορές τα όρια του αξιοπιστευόμενου. Είναι μάταιο να περιμένουμε την αντίδραση των Υπουργείων Δημόσιας Τάξης και Προεδρίας, των εισαγγελικών και αστυνομικών αρχών και των συνδικαλιστικών οργάνων των αστυνομικών;

Το Αρχείο του Άρη

Γιά την περίεργη ιστορία του μυστικού αρχείου του Άρη Βελουχιώτη, που έπεσε στα χέρια πολίτη κατά τη διάρκεια της πλημμύρας των γραφείων του ΚΚΕ και εκδόθηκε ήδη σε βιβλίο, σχολιασμένο διά χειρών Γρηγόρη Φαράκου, ίσως κάπου ν' ακούσατε. Εκείνο που μάλλον δεν γνωρίζετε είναι η επίσημη εκδοχή του Ριζοσπάστη. Σύμφωνα λοιπόν με την εφημερίδα, τέτοιο αρχείο δεν υπήρχε στον Περισσό αλλά είναι οι "αναθεωρητές του 1968" (το μετέπειτα ΚΚΕ Εσωτερικού δηλαδή), που κατέκλεψαν με γκαγκαστερικό τρόπο τα αρχεία του κόμματος και στη συνέχεια τροφοδοτούν επιλεκτικά με κλοπιμαία τον Φαράκο, ανάλογα με τις σκοπιμότητές τους. Μα αν το ΚΚΕ Εσωτερικού είχε από το 1968 το αρχείο του Βελουχιώτη στα χέρια του, γιατί να μην το δημοσιεύσει στη διάρκεια του σκληρού αγώνα για την ηγεμονία στο κομμουνιστικό κίνημα, όταν μάλιστα ο Φαράκος ήταν από τη "σωστή" μεριά; Κατανοητά ίσως τα αμυντικά αντανάκλαστικά της ηγεσίας του ΚΚΕ μπροστά σε ενδεχόμενες αποκαλύψεις για τη συμπεριφορά του κόμματος απέναντι στον Άρη, θλιβερή όμως η τερατολογία και η νοοτροπία "ιδιοκτητή" της ιστορίας. Στο κάτω-κάτω τα αρχεία του πρώην ΚΚΕ Εσωτερικού είναι ανοικτά σε κοινό και ερευνητές ενώ του Περιεσού επτασφράγιστα.

κανείς να το συζητήσει, αν στο όνομα των ίδιων αναγκών δεν είχε ήδη υποβαθμιστεί η παραλίμνια ζώνη της πόλης με τον ανεξέλεγκτο πολλαπλασιασμό των καταστημάτων διασκέδασης, την ηχητική ρύπανση, τα αισθητικά προβλήματα και κυρίως τις άνευ αντικρύσματος και σημασίας απειλές λήψης αυστηρών μέτρων εκ μέρους των εκάστοτε υπευθύνων του Δήμου.

Αφού λοιπόν η παραλίμνια ζώνη των Ιωαννίνων δεν αντέχει άλλο "αξιοποίηση", καιρός να μετακινηθούμε προς τις ανέγγιχτες γωνιές της λίμνης. Και αφού, με την ανοχή των αρχών, την ταλαιπωρήσαμε επί δεκαετίες με λύματα, μπαζώματα, αποκοπές πηγών, φυτοφάρμακα και αρδεύσεις, καιρός πιά να γίνουν τα πρώτα βήματα ("δειλά" τα χαρακτηρίζει η εισήγηση) σε νέα πεδία κερδοφορίας.

Τουλάχιστον ας μη κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλο μιλώντας για ανθρώπινες ανάγκες. Εάν εκεί βρισκόταν το πρόβλημα, γιατί να μη πέσει το βάρος στην κατασκευή του **περιμετρικού ποδηλατόδρομου** ή σε άλλες κοινόχρηστες εγκαταστάσεις; Όμως δεν είναι αυτή η ουσία αλλά η στυγνή εμπορευματοποίηση κάθε διαθέσιμου συλλογικού αγαθού. Στο κάτω-κάτω ορισμένοι πιστεύουν ότι ακόμη και η ηρεμία και η περισυλλογή θα πρέπει να πληρώνονται κάπως ακριβότερα.

Η έγκριση των πλωτών δεν αποτελεί ασφαλώς το μοναδικό κρούσμα. Στην ίδια λογική εντάσσονται τα μεγαλεπήβολα σχέδια της **Κοινότητας Περάματος** για κατασκευή λιμανιού, με χρήση τόνων τοιμέντου σύμφωνα με πληροφορίες, ενώ σύντομα αναμένεται ν' ανοίξει η όρεξη και στις υπόλοιπες παραλίμνιες κοινότητες. Θυμηθείτε μόνο ότι πριν από λίγα μόλις χρόνια οι τοπικοί παράγοντες συζητούσαν σοβαρά την ιδέα του τελεφερίκ προς το Μιτσικέλι.

Γιά να είμαστε δίκαιοι, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι οι λεπτομέρειες στην εφαρμογή της κανονιστικής απόφασης για τα πλωτά -οι τεχνικές προδιαγραφές και η αυστηρότητα των ελέγχων- έχουν αρκετή σημασία. Δεν μας διαφεύγουν όμως ούτε οι γενικόλογες διατυπώσεις της (τί σημαίνει πρακτικά λ.χ. "σε εξαιρετικές περιπτώσεις θα είναι δυνατοί οι πλόες και τη νύχτα") ούτε η ρευστότητα των πραγμάτων. Εάν η άδεια σκοπιμότητας νέων πλωτών εξαρτάται από την πολιτική βούληση του εκάστοτε Νομάρχη, του Νομαρχιακού Συμβουλίου ή μιάς επιτροπής, διερωτάται κανείς, πού θα βρουν το σθένος να αντισταθούν στις αυριανές, με μαθηματική βεβαιότητα προβλέψιμες, πιέσεις.

Δοξολογώντας τη Νέα Εποχή

υ ΝΙΚΟΥ Γ. ΞΥΔΑΚΗ

Καθώς ψαύω το πληκτρολόγιο του υπολογιστή, σκέφτομαι τον καημό του χασάπη της γειτονιάς, που βρίσκεται πιασμένος στα βρόχια του συγχρονισμού. Σπούδασε τη μια κόρη κομπιούτερ γράφικς, σε ακριβό «κολέγιο», ύστερα απο πανελνιες και περιπλανήσεις στη ζούγκλα των ΙΕΚ.

«Δεν ήθελε να σπουδάσει νηπιαγωγός, σαν την ελφή της... Θα άνοιγαν έναν μικρό σταθμό, να άζουν μεροκάματο», σχολιάζει ο πατέρας. Τώρα κομπιούτερ γκράφικς ψάχνει για δουλειά, έκλεισε όνος. Ο πατέρας της τής πήρε πανάκριβο acintosh, να ασκείται, «να μην τα ξεχάσει», το ρίτσι ψευτοβοηθάει στο μαγαζί, αλλά δουλειά μία στον ορίζοντα. Ο συμπαθέστατος επαγγελματις προσπάθησε να μπει στη Νέα Εποχή, σύμφωνα τα κελεύσματα της αγοράς. Επράξε σύμφωνα με εκσυγχρονιστική πολιτική του πρωθυπουργού κ. μίτη, που προέτρεψε άπαντες τους συμβολικούς υρείς, να μεταλλαγούν σε coiffeurs: Να χτενίζουν πιστολάκι, να εκδίδουν δελτία στον υπολογιστή, διαβάζουν ξένα περιοδικά. Ο χασάπης δεν αλε υπολογιστή στο μαγαζί του, πλήρωσε ωστόσο νάκριβο εισιτήριο για να βάλει το παιδί του στη 'α Εποχή. Όμως η αλλαγή, η βελτίωση, το μεροματο έστω, δεν έρχονται. Και όπως μουρμουρίζει ενόχωρα: «Δεν έχω και βουλευτή...»

Ο «εκσυγχρονιστής» χασάπης των Αθηνών, που υρίζει τους Macintosh, και ο «οπισθοδρομικός» υρέας της Σίφνου, που κράτησε την τεχνοδομή 1932, είναι η Ελλάδα σήμερα. Είναι οι Έλληνες μόχθου, οι άνθρωποι που συγκροτούν την κοινική και πολιτισμική ραχοκοκκαλιά της χώρας. και η, απέραντη πια, μικρομεσαία τάξη που έχιτη μεταπολεμική Ελλάδα, που νοικοκυρεύτηκε υτσά-στραβά με αντιπαροχές και πωλήσεις ραφιών, που πέρασε από το πράσινο σαπούνι στο ιοιχιζόμενο πλυντήριο, που στήριξε τον ιδιόρρυθσοσιαλισμό του Ανδρέα Παπανδρέου, που ιθε να απορροφά (επίσης ιδιόρρυθμα) τα κοινοά πακέτα των κοντόφραγκων, και τώρα καλείται τα ξεχάσει όλα αυτά, τα παλαιά, και να εκσυγνιστεί.

Τι να πρωτοξεχάσει ο μικρομεσαίος Έλληνας; χούι του, τη βολή του; Την κατ' οικονομίαν διευνηση του βίου του, που του επέτρεψε να επιβιώσει πολέμους, λιμούς, εθνικές καταστροφές; Να νοήσει την ιδρυτική συνθήκη του ελληνικού κράς; Να γυρίσει τις πλάτες στο πολιτικό σύστημα υ τον έθρεψε και το έθρεψε; Δύσκολο. Αν χρειά-

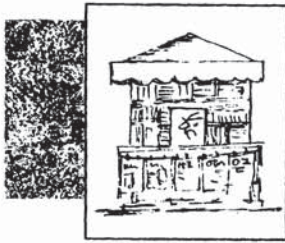
στηκαν 15 χρόνια για να αλλάξει στοιχειωδώς η τοπική αυτοδιοίκηση, πόσα χρόνια χρειάζονται για να αλλάξουν οι νοοτροπίες; Ο Μπρωντέλ αμειφθήσεται...

Κι ύστερα, ο κάθε λόγος φέρει το κύρος αυτού που τον εκφράζει. Πώς ο «οπισθοδρομικός» μικροαστός να πιστέψει τους εκσυγχρονιστές, αυτούς που προ ετών έταζαν λαγούς και Τρίτο Δρόμο προς το σοσιαλισμό; Αυτοί που τώρα τον ψέγουν και του κουνάνε χάντρες Νέας Εποχής είναι οι ταγοί των δύο κρίσιμων δεκαετιών, όταν κρυσταλλώθηκε το λάιφ-στάιλ της Μεταπολίτευσης: ο αυτοδημιούργητος γάτος που ελίσσεται, συνδικαλιζεται, έρπει, ανέρχεται, σπεκουλάρει, παπαγαλίζει το ιδιόλεκτο των απαράτονικων, μιζάρει, ποδοπατεί, θρονιαζεται στην κορυφή — κι ύστερα ομιλεί περί εκσυγχρονισμού, Μπιλ Γκέιτς και Internet, με φόντο τον πέρσοναλ κομπιούτερ.

Η κόρη που σπούδασε κομπιούτερ γκράφικς φιλοδοξώντας να συνθέτει ψηφιακές εικόνες για την τηλεοπτική virtuality, βρίσκεται παγιδευμένη σε μια φρεναπάτη. Ο κόσμος όπου ζει και θέλει να εργαστεί δεν είναι ο κόσμος του «Hot Spot» και των γυαλιστερών περιοδικών. Μηχανοργάνωση, στο αθηναϊκό κράτος, σημαίνει μηχανοργάνωση του Λόττο και του τζόγου· όχι μηχανοργάνωση της Εφορίας. Η Νέα Εποχή δεν έρχεται για όλους, κι ας μέμφεται ο πρωθυπουργός τον κουρέα για σκνηρία. Αν ο κ. Σημίτης είχε επαφή με τη ζώσα πραγματικότητα, δεν θα κουνούσε το δάχτυλο στον —φερ' ειπείν, στον συμβολικό πλέον— κουρέα που περμιώνει τη σύνταξη, αλλά θα τολμούσε να κοιτάξει στα μάτια τους νέους, που παίζουν στα δάχτυλα τα Windows και τα δίκτυα, που είναι η Νέα Εποχή, και θα τους μιλούσε για προοπτικές εργασίας και δοκιμασμένες αξίες. Θα τους ζητούσε νέες ιδέες. Θα τολμούσε να φτιάξει τα σχολεία της Νέας Εποχής, να μιλήσει για επαγγελματικό προσανατολισμό, να δημιουργήσει θέσεις εργασίας. Αν ο κ. Σημίτης (συμβολικός κι αυτός, όπως ο κουρέας του) είχε επαφή με την πραγματικότητα, θα άνοιγε δρόμους προς το Νέο, θα έκανε έργα πολιτισμού, θα μοιραζόταν με τον δικαιολογημένα δύσπιστο μικροαστό ένα όραμα ζωής. Δεν θα κανοναρχούσε σαν παλαιός γυμνασιάρχης.

Αν είχε επαφή με την πραγματικότητα... Λένε όμως ότι οι ισχυροί του πλούτου ή της πολιτικής θεωρούν κοινή γνώμη τη γνώμη του σωφέρ του

Κάθε δεκαπενθήμερο, ένα άρθρο από τον άλλο Τύπο. Αυτή τη φορά, Ν.Γ.Ξ., Καθημερινή 15.10

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

από τον Φιλήμονα Καραμήτσο

Τρίτη σήμερα που κλείνουμε την ύλη του περιοδικού και ο έρμος τόπος των εγχώριων ΜΜΕ βοά με τις προκλήσεις των ακροδεξιών πυρήνων της Ελληνικής Αστυνομίας. Και βέβαια δεν θα ασχολούμασταν ποτέ μ' αυτά τα κομπλεξικά ανθρωπάκια που εκτονώνουν τις καταπιεσμένες τους επιθυμίες με πυροβολισμούς στον αέρα και νοσταλγικούς χορούς στη μνήμη των ηλιθίων της Χούντας. Όμως, τούτα τα μείρακια κατέχουν σήμερα υψηλές θέσεις στην ιεραρχία και θεωρούνται οι ύψιστοι φύλακες της δημοκρατίας και του Συντάγματος. Παράλληλα, είναι από τους πρώτους που στέλνονται στα σύνορα για να τα "στεγανοποιήσουν" απέναντι στους Αλβανούς εργάτες. Και ψάχνουμε να βρούμε μετά πώς "εξοστρακίζονται" οι σφαίρες τους και βρίσκουν τα ρημαγμένα κορμιά των Αλβανών.

Τρίτη σήμερα, το θέμα είναι γνωστό από χτες από τις σελίδες της Ελευθεροτυπίας και οι τοπικές εφημερίδες σιωπούν. Άσε να ωριμάσει το θέμα στην Αθήνα, να δούμε τι λέει κι ο Υπουργός και λέμε κι εμείς. Και μετά θα σέρνονται οι δημοσιογράφοι στα καφενεύα και θα ψιθυρίζουν στους αδαείς για τους βιασμούς και τους ξυλοδαρμούς που ξέρουν πως γίνονται στα σύνορα. Μόνο, όμως, στα καφενεύα γιατί στην εφημερίδα το βουλώνουν.

Νοσταλγοί του φαιού

Ο τόπος τούτος, άλλωστε, τυραννιέται ακόμα από το φαιό παρελθόν. Ξεσπάθωσαν πάλι οι νοσταλγοί του φασισμού με αφορμή την επέτειο του ΟΧΙ. Αείμηστο τον ανέβαζε μεγάλο άντρα τον κατέβαζε τον Μεταξά σ' ένα κακογραμμένο κείμενό του ο Δ. Μουσιωτίτσας στα Πρωινά Νέα (28/10), ενώ ο Πρωινός Λόγος δύο μέρες μετά, στις "μολυβιές" του, ανακαλύπτει οργανωμένη προσπάθεια να "εξαφανιστεί ο Μεταξάς" και να υιοθετηθούν "μαρξιστικές και άθεες ιδέες" από εκείνους τους κυβερνητικούς παράγοντες που "δεν μπορούν να σταθούν και να εκτιμήσουν το σθένος και τη στάση του Μεταξά". Για τον Ιωάννη Μεταξά όλα αυτά, αυτόν που κατέλυσε τη δημοκρατία, επέβαλε το φόβο και τη σιωπή παντού και οραματιζόνταν ένα ωραίο ναζιστικό μέλλον για

τους Έλληνες. Είναι οι ίδιες εφημερίδες που αύριο θα ζητάνε κρατικές επιδοτήσεις ώστε να επιβιώσει η "ελευθερία του τύπου" (τους). Οι ίδιες που σήμερα υμνούν τους λογοκριτές και τους δολοφόνους της Ιστορίας.

Στρατηγέ μου έχω μία σήψις!

Παρολαυτά, τα άρθρα των ακροδεξιών μας αρέσουν και μας διασκεδάζουν αφάνταστα. Κοιτάξε τι γράφει ο κ. Νικολόπουλος, υποστράτηγος εα, στον Πρωινό Λόγο (5/11): "...από το 1974 και εντεύθεν η νεολαία μας βαδίζει αλματωδώς προς τον όλεθρο και τη σήψιν" και λίγο παρακάτω: "Ελλείπει εις την χώρα μας, από το 1974 και εντεύθεν, εις την πατρίδα του φωτός, της δόξης και του πολιτισμού η τάξις των αρμοδίων ανθρώπων εκείνων που επωμίζονται με την ευθύνην μεταδόσεως των ελληνοχριστιανικών ιδεωδών". Προσέξατε τι ωραία το θέτει το θέμα ο στρατηγός; Μετά το 1974 σου λέει ήρθε η σήψις, ενώ πριν... Και λείπει και η "τάξις των αρμοδίων". Ε, βέβαια, αφού τους βάλουμε φυλακή το '74.

Περιμένουμε με ανυπομονησία να δούμε τι μαργαριτάρια θα γράψουν τώρα στις 17 του Νοέμβρη.

Είναι καθαρός ο στόμας μου;

Μπορεί ο Έλληνα να μην οδηγείται στον όλεθρο, μία αλλοίωση της γλώσσας του, όμως, την έχει πάθει όπως διαπιστώνει ο Γιώργος Κυρούσης στον Ηπειρωτικό Αγώνα στις 7 Νοεμβρίου. Αναρωτιόμαστε με ποια χρονική περίοδο της ελληνικής ιστορίας συγκρίνει τη σημερινή ο διευθυντής της εφημερίδας και τη βρίσκει χειρότερη. Ανησυχεί πάντως γιατί, όπως τον πληροφορεί συμπολίτης μας, η ελληνική γλώσσα περιέχει πολλές ξένες λέξεις. Δεν εννοεί κανένα cool, rave ή rub που χρησιμοποιούνται ευρύτατα πια, αλλά αναφέρει τις λέξεις γκαντέμης, γρουσουζής, σμπαράλια, γκόμμενα, τροβαδούρος κι άλλες που έχουν ξενικές ρίζες, άσχετα αν τις χρησιμοποιούμε δεκαετίες τώρα και τις θεωρούμε δικές μας. Τις βρίσκει μάλιστα "κακόηχες". Μετά τα μπερδεύει λίγο στο άρθρο ο ΓΚ δείγμα ότι δεν κατέχει το θέμα κι ίσως γι' αυτό να καταλήγει σε κινδυνολογίες του τύπου: "...ολοταχώς προχωρούμε σε μια

«φάνιση ελληνικών λέξεων» κι ότι σε μια δεκαετία (πώς το μέτρησε άραγε;) «θα έχει προχωρήσει ιαντικά η αντίστροφη μέτρηση για την οριστική φάνιση της ελληνικής γλώσσας μέσα στην ρωπαϊκή Ένωση». Τέτοιες απόψεις εκτός από επιστημονικές είναι και ανιστόρητες αφού οι ύσσες εξαφανίζονται μόνο όταν χάνονται κι οι οί που τις μιλάνε, αλλιώς παραμένουν ζωντανά. Χρήσιμο και διαφωτιστικό εδώ το βιβλίο της νας Φραγκουδάκη "Γλώσσα και ιδεολογία". οιο για την πληθώρα ξενικών επιγραφών στην η συμφωνούμε, υπάρχει, όμως, νόμος που δεν ιρμόζεται δυστυχώς.

Ύγοντας πάντα προς τα εμπρός

παρακάτω απόσπασμα ανήκει σε άρθρο της γραφέα Μάρως Δούκα στο περιοδικό Αντί (10) και αναδεικνύει με λιτό τρόπο την διαχροή εμμονή του ελληνικού κράτους με τα "μεγάλα ικά οράματα":

«έμβριο του 1893 ο εκσυγχρονιστής Χαρίλαος κούπης, αυτός που επέβαλε το φόρο των αρώντων ζώων για να προστατεύσει τα συμφέροτων ομογενών τσιφλικιάδων στη Θεσσαλία, ο ρμαχος της ιδιωτικής κοινωνίας, αυτός που ιξε δρόμους κι έθεσε τα θεμέλια για το πρώτο ροδρομικό δίκτυο, ο "κολλητός" του Συγγρού, αρίλαος Τρικούπης, που οραματίστηκε, κατά ρότυπο του αγγλικού κοινοβουλίου, το δικομισμό στην πολιτική ζωή και επινόησε την παιγια για τους λίγους, ο Χαρίλαος Τρικούπης, λοι, σαν "αρχάγγελος Χαριήλ", είχε αναφωνήσει ερίφημο εκείνο: "Δυστυχώς επτωχεύσαμεν".

Χρόνια αργότερα, ό Γεώργιος Αβέρωφ αναμάρωσε το Παναθηναϊκό Στάδιο του Ηρώδη Αττικού. Φιλοτιμήθηκε και ο δήμαρχος λιφρονάς να επισκευάσει τους κεντρικούς απόδρομους. Φύτεψαν και κάμποσα δέντρα. ιντισαν και για το φωτισμό της πόλης. μάζεψαν τους σωρούς των σκουπιδιών. κόσμησαν με χρωματιστές ταινίες, σημαίες θυρεούς την Αγίου Κωνσταντίνου, την νοια, τη Σταδίου, τη Φιλελλήνων. Στόλισαν οι ναίοι με λουλούδια τα μπαλκόνια τους. μασαν, όσοι είχαν, τα πολύτιμα χαλιά τους παράθυρα. Και πήρε η Αθήνα της Μπελ Επόκ εορταστική για να υποδεχτεί, Απρίλιο του , τους ξένους αθλητές και τους επισήμους της της Ολυμπιάδας. Και αποδείξαμε στους

ξένους τι αξίζουμε, ότι μπορούμε ακόμη και ολυμπιακούς αγώνες να διοργανώσουμε. Και την επόμενη χρονιά ντουγγού με τον λαοπρόβλητο σωτήρα μας, τον Θ. Δεληγιάννη, για να ελευθερώσουμε τους αλύτρωτους αδελφούς.

Πέρασε ένας αιώνας από τότε. Κι εμείς, δρομείς, αιώνιοι εκσυγχρονιστές, βαλκάνιοι ευρωπαϊστές, ακόμη δεν το διδαχτήκαμε πως οι Μεγάλες ιδέες που μας συναρπάζουν, σαν οράματα της αποκαλύψεως, περνούν οδοστρωτήρες από πάνω μας για να επικαθίσουν ως εύνοια και ως ευλογία στις κεφαλές των επιτήδειων.

Λένε πως η Ιστορία κάνει κύκλους. Ναι, αλλά σ' εμάς κύκλους ανάποδους.

Παραδοχές

Σχόλιο των Πρωϊνών Νέων (11/11): "Κι επειδή πέσαμε στα ονόματα που σε στήριξαν στην πολιτική σου καριέρα, κι αφού τον Γιώργο τον Τζιαφά τον "ξέχασες", μήπως θυμάσαι τον Παντελή τον Τζιαφά πόσους ψήφους σου έδινε και πόσες εξυπηρετήσεις του έκανες;" Απευθύνεται μάλλον στον πρώην βουλευτή της Ν.Δ. Θεόδωρο Γεωργιάδη και αναρωτιόμαστε αν εννοεί νόμιμες ή παράνομες "εξυπηρετήσεις";

Βελτιώσεις

Να λέμε, όμως, και κανέναν καλό λόγο. Φανερές προσπάθειες κάνει ο Ηπειρωτικός Αγώνας να πλουτίσει την ύλη του με πολύπλευρη θεματολογία και εν μέρει το πετυχαίνει. Του λείπουν, όμως, οι αρθρογράφοι αν εξαιρέσουμε τον Θύμιο Τζιάλλα που έχει ακόμα τα μάτια του ανοιχτά.

Μπέρδεμα εποχών

Η γελοιογραφία είναι από το ΚΛΙΚ Νοεμβρίου και έγινε από τον Ανδρέα Πετρουλάκη.

Σταύρος Καλογιάννης: Οι κάτοικοι του Μετσόβου δεν ενημερώθηκαν όπως έπρεπε για τον ΧΥΤΑ

Συναντήσαμε τον Σταύρο Καλογιάννη πριν από μερικές μέρες με σκοπό να συζητήσουμε μαζί του το θέμα που ήταν -και παραμένει- στην επικαιρότητα, την επιλογή δηλαδή του Χώρου Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων στην περιοχή του Μετσόβου. Όπως είναι γνωστό οι κάτοικοι του Μετσόβου διαμαρτύρονταν για την επιλογή της τοποθεσίας που είχε γίνει ενώ ο κ. Καλογιάννης εμπλεκόταν στην επιλογή αυτή, καθώς είχε συντάξει την σχετική μελέτη για το Συμβούλιο Περιοχής.

Πριν όμως φτάσουμε σε αυτό το θέμα, η κουβέντα περιστράφηκε γύρω από την πολιτική, την άποψή του για την πόλη, την λίμνη, την κυκλοφοριακή μελέτη. Και αναπόφευκτα η συζήτηση ξεκίνησε από την εκείνη την μέρα που ο πατέρας του, βουλευτής τότε της Νέας Δημοκρατίας είχε εκπλήξει τους πάντες αρπάζοντας την κάλπη στο κοινοβούλιο, κατά την εκλογή ως Προέδρου της Δημοκρατίας του Χρήστου Σαρτζετάκη.

Μικρόπολις: Το γεγονός ότι ο πατέρας σας ήταν βουλευτής της ΝΔ, πόσο επηρέασε την απόφασή σας να γίνετε στέλεχος του κόμματος;

Σταύρος Καλογιάννης: Είχε θετική και αρνητική επίδραση. Ήμουν από μικρός στο χώρο, μέλος όμως έγινα προς το τέλος των σπουδών μου στο Πολυτεχνείο το διάστημα 1982-86. Είχα από τότε όμως, πιο φιλελεύθερες ιδέες τόσο σε πολιτικά ζητήματα, όπως η οικονομία, όσο και ως νοοτροπία ζωής.

Και ξαφνικά, μια μέρα, βλέπετε τον πατέρα σας να παίρνει την κάλπη και να φεύγει από την βουλή κατά την εκλογή Σαρτζετάκη. Ποια ήταν τα συναισθήματά σας όταν μάθατε το συμβάν;

Ήμουν τότε στην Πάτρα στο Πολυτεχνείο. Ανοίγω λοιπόν το μεσημέρι το ραδιόφωνο να

ακούσω ειδήσεις και μένω... κόκκαλο! Μετά, βέβαια, που το κουβεντιάσαμε και έμαθα για το κλίμα που επικρατούσε στη Βουλή κατέληξα στο συμπέρασμα ότι ήταν μια εξαιρετικά αυθόρμητη πράξη και πολύ γενναία μπροστά στην προσβολή του Κοινοβουλίου που γινόταν με τα γαλάζια ψηφοδέλτια.

Πέρασε ωστόσο στην ιστορία και σαν πράξη προσβλητική για το Κοινοβούλιο η ίδια. Και νομίζω τον κυνηγάει ακόμα τον πατέρα σας.

Είχε πράγματι τότε τρομερές αντιδράσεις μέσα στο κόμμα. Δεν ήθελαν κατόπιν να τονβάλουν ούτε στη λίστα. Μακροπρόθεσμα όμως, νομίζω ότι ως πράξη ήταν θετική για αυτόν.

Φιλελεύθερες ιδέες

Τη ΝΔ πώς τη βλέπετε; Δεν περνάει, μάλλον και τις καλύτερες της στιγμές.

Αυτή τη στιγμή θα πρέπει να κάνει οπωσδήποτε μια μεγάλη εσωτερική αναδιάρθρωση. Γίνονται κάποιες κινήσεις προς αυτή την κατεύθυνση οι οποίες είναι πολύ σωστές αλλά είναι λίγες ενώ παράλληλα γίνονται και βήματα προς τα πίσω. Πιστεύω ότι ο Καραμανλής κακώς κάνει βήματα προς τα πίσω όταν έχει μαζί του το 100% του κόμματος. Κανείς δεν τον αμφισβητεί και έχει όλο το χρόνο μπροστά του.

Σε αυτή την εσωτερική αναδιάρθρωση δεν πρέπει η Ν.Δ. να κάνει και ιδεολογικές, τουλάχιστον, τομές με το χουντικό και ακροδεξιό τμήμα της;

Πρέπει, βέβαια, να γίνει και ιδεολογικό ξεκαθάρισμα πέραν από τις οργανωτικές αλλαγές. Πρέπει να ξεκαθαρίσει τι είναι σήμερα η ΝΔ: Είναι λαϊκό κόμμα της δεξιάς; είναι φιλελεύθερο κόμμα; είναι νεοφιλελεύθερο; Εκφράζει ένα κοινό από την άκρα δεξιά ως το κέντρο; Αυτό, δυστυχώς, δεν έγινε στο συνέδριο.

Ως φιλελεύθερος έχετε τις ίδιες αντιλήψεις με τους υπόλοιπους φιλελεύθερους της δεξιάς σε παγκόσμιο επίπεδο; Ας πάρουμε για παράδειγμα την αποποινικοποίηση της χρήσης τοξικών και ναρκωτικών ουσιών. Ποια είναι η άποψή σας;

Συμφωνώ γενικά γιατί έχει παραγίνει το κακό και νομίζω ότι η μόνη λύση είναι η αποποινικοποίηση. Θα το έβλεπα θετικά ιδιαίτερα σήμερα που το φαινόμενο έχει οξυνθεί τρομερά.

Για το θέμα των μεταναστών από την Αλβανία ποια είναι η γνώμη σας;

Πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους προσέφεραν έργο. Δεν θεωρώ ότι οι ξένοι παίρνουν το ψωμί των Ελλήνων, αυτό είναι ρατσιστικό. Ίσα-ίσα βοήθησαν και βοηθάνε ακόμα. Το θέμα αυτό, όμως, συνδέεται άμεσα στην περιοχή μας με τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στην παραμεθόριο. Ειδικά στην επαρχία Τριγωνίου, οι γέροντες ζουν με ένα όπλο στο χέρι. Αυτό είναι απαράδεκτο. Η

Πολιτεία πρέπει να προστατεύσει αυτούς τους ανθρώπους. Πρέπει όμως, παράλληλα να βοηθήσουμε ώστε η κατάσταση στην Αλβανία να ομαλοποιηθεί. Η βοήθεια της Ελλάδας προς την Αλβανία είναι μονόδρομος και μάλιστα όχι μόνο με παροχή τροφίμων αλλά και με προσπάθεια να μάθουν οι ίδιοι οι ημερινοί μετανάστες να ζουν και να αναπτύσσονται οικονομικά στη χώρα τους.

Πόλη και κυκλοφοριακό

Για Γιάννενα πώς τα βλέπετε; Πώς κρίνετε τον τρόπο με τον οποίο αναπτύσσονται τα τελευταία χρόνια;

Πιστεύω ότι οι τελευταίες δημοτικές αρχές δεν

Ο Σταύρος Καλογιάννης γεννήθηκε το 1961 στα Γιάννενα. Σπούδασε πολιτικός μηχανικός στην Πάτρα και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό. Ήταν δημοτικός σύμβουλος το 1990 - 1991 και υποψήφιος βουλευτής με την ΝΔ το 1995, οπότε και πήρε την δεύτερη θέση.

έδωσαν προσοχή στο σχεδιασμό των κατευθύνσεων που πρέπει να πάρει η ανάπτυξη της πόλης. Και δεν λέω ότι φταίνε μόνο οι δήμαρχοι, αλλά συνολικά τα δημοτικά συμβούλια. Δύο προβλήματα της πόλης μπορώ να ξεχωρίσω: Το κυκλοφοριακό και τη λίμνη.

Σήμερα μάλιστα το Νομαρχιακό Συμβούλιο πήρε μια απόφαση ελέγχου των σκαφών που πέφτουν σε αυτήν.

Ναι. Δεν πρόλαβα να διαβάσω τις λεπτομέρειες, αλλά γενικά μια τέτοια πολιτική είναι σε σωστή κατεύθυνση. Μόνο που θα πρέπει το πλαίσιο ελέγχου των σκαφών να συμπεριλάβει

και τα υφιστάμενα, αυτά που εκτελούν το δρομολόγιο με το Νησί. Γιατί είναι παμπάλαια και σαφώς πρέπει να εκσυγχρονιστούν για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες των κατοίκων και των τουριστών. Επίσης ένα τεράστιο θέμα είναι ο εμπλουτισμός της λίμνης με νερό και έχω πολλές φορές αναφερθεί σε αυτό στο παρελθόν.

Όσο για το κυκλοφοριακό, είναι άμεση ανάγκη να δούμε όσα αφορούν τα πάρκινγκ, τα πεζοδρόμια, τις συγκοινωνίες -αστικές και περιαστικές- κι όσα συνδέονται μαζί τους. Με τη φιλοσοφία της μελέτης που ήδη υπάρχει και εφαρμόζεται, συμφωνώ γενικά, με το να περιοριστεί δηλαδή η χρήση των αυτοκινήτων και, αν είναι δυνατόν, σε κάποια τμήματα να απαγορευτεί. Γιατί οι πολίτες πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να περπατάνε μέσα στην πόλη, όπως γίνεται και σε όλες τις ευρωπαϊκές πόλεις.

Οι πόλεις ανήκουν στους πεζούς;

Σαφώς. Ο τρόπος, όμως, που εφαρμόζεται αυτή η μελέτη είναι άναρχος, οι αποφάσεις εφαρμογής της είναι αποσπασματικές και δεν ακολουθούν μία λογική σειρά. Συμφωνούμε όλοι στο να μεγαλώσουν κάποια πεζοδρόμια, πρέπει όμως να δούμε ότι υπάρχουν περιοχές της πόλης που δεν έχουν καν πεζοδρόμια κι συχνά όπου υπάρχουν δεν είναι προσβάσιμα σε μητέρες με καροτσάκια σε ηλικιωμένους ή σε ανθρώπους με ειδικές ανάγκες όπως σωστά γράφατε στο προηγούμενο τεύχος σας. Πρέπει, βέβαια, παράλληλα να δώσουμε διέξοδο και στους κατόχους αυτοκινήτων οι οποίοι πάραυτα τα αυτοκίνητά τους εκεί όπου σήμερα μεγαλώνουν τα πεζοδρόμια.

Η κυκλοφοριακή μελέτη δυστυχώς προέβλεπε θέσεις πάρκινγκ που, κατά την άποψή μου, είναι εξαιρετικά δύσκολο να υλοποιηθούν. Όπως στο χώρο που επιλέχτηκε στο Μώλο ο οποίος είναι ιδιωτική έκταση και για να απαλλοτριωθεί χρειάζονται εκατοντάδες εκατομμύρια που φυσικά δεν υπάρχουν. Αυτό που προτείνω είναι υπόγεια πάρκινγκ με πρώτο αυτό κάτω από την Ακαδημία στην οδό Σαλαμάγκα.

Δεν θα αυξηθεί όμως έτσι η ροή αυτοκινήτων προς το κέντρο της πόλης άρα και η κυκλοφοριακή συμφόρηση;

Πρέπει, καταρχάς, να δώσουμε θέσεις πάρκινγκ στους ίδιους τους κατοίκους αυτού του κέντρου. Για όσους τώρα έρχονται στην πόλη για τις υπηρεσίες ή για την αγορά πρέπει να τους βρούμε θέσεις πάρκινγκ περιφερειακά αν και ιδανική λύση θα ήταν να μεταφερθούν οι υπηρεσίες στο χώρο του στρατοπέδου στο Βελισσάριο.

Ταυτόχρονα πρέπει να δίνουμε μεταφορικό μέσο για την πλατεία στους επισκέπτες της πόλης κάτι που εμπλέκει άμεσα και τις αστικές συγκοινωνίες. Μία πρόταση της "Δωδωναίας Νομαρχίας" στις εκλογές ήταν η δημιουργία ενός επιφανειακού περιαστικού τραίνου που θα καλύπτει το γύρο της λίμνης και θα εξυπηρετεί συγκοινωνιακούς αλλά και τουριστικούς λόγους. Λέω επιπρόσθετα ότι θα πρέπει να δούμε και τη λύση ενός τραμ μέσα στην πόλη.

Για τον συγκεκριμένο τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται η μελέτη από τη Δημοτική Αρχή ποια είναι η γνώμη σας;

Πιστεύω ότι σε ορισμένα σημεία μπορεί να οδηγήσει σε έκρηξη γιατί ήδη ασφυκτιούν οι κάτοικοι. Παίρνονται αποσπασματικές αποφάσεις, όχι ίσως από κάποιο συμφέρον αλλά γιατί στο δημοτικό συμβούλιο θεωρούν τους εαυτούς τους ειδήμονες ενώ αντίθετα έχουμε να κάνουμε με ανικανότητα. Το πρώτο που προτείνουν οι μελετητές είναι η κατασκευή των πάρκινγκ και εδώ και δύο χρόνια δεν έχει γίνει τίποτα. Τα πράγματα γίνονται ανάποδα και στην ουσία η κυκλοφοριακή μελέτη καταργείται και δυσφημείται.

Θέμα παρεμφερές που επιβεβαιώνει όσα λέω είναι η τοποθέτηση αυτού του απεριόριστου λευκού κοντέινερ για τα σκουπίδια δίπλα στη Νομαρχία το οποίο οι κατασκευαστές του το προορίζουν μόνο για λαχαναγορές κι εμείς πήγαμε και το βάλαμε στο κέντρο της πόλης. Η χωροθέτηση των κάδων πρέπει να αποτελεί θέμα μελέτης πράγμα που φυσικά δεν γίνεται. Αντίθετα σήμερα μπαίνουν μπροστά στο σπίτι όποιου δεν μπορεί να φωνάξει.

Μελέτες και σκουπίδια

Φτάνουμε έτσι με τους κάδους των απορριμμάτων και στους χώρους υγιεινής ταφής αυτών, τους ΧΥΤΑ. Εσείς πώς βρεθήκατε

υπλεγμένος στην υπόθεση του ΧΥΤΑ Μετσόβου που ξεσήκωσε τόσες αντιδράσεις;
Με τους ΧΥΤΑ ασχολούμαι ως μελετητής και μπορώ να πω ότι είμαι από τους πρώτους που ξεκίνησαν αυτήν την προσπάθεια στο νομό. Η πρώτη μου μελέτη μου ανατέθηκε από το Συμβούλιο Περιοχής Δυτ. Ξηροβουνίου στις αρχές του 1995 πριν ακόμα η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση εκπονήσει ένα σχέδιο διαχείρισης απορριμμάτων. Αργότερα η Νομαρχία ριθιάχνει ένα επιχειρησιακό σχέδιο σε επίπεδο νομού προϋπολογισμού 50 εκατ. από τα οποία τα 25 είναι για μελέτες και τα υπόλοιπα για λειτουργικά έξοδα. Στα πλαίσια αυτά, τα Συμβούλια περιοχής και οι κοινότητες άρχισαν να κινούνται και αναθέτουν τις πρώτες μελέτες. Ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Μετσόβου ενέθεσε μία από αυτές τις μελέτες στο γραφείο μου και εμείς επιλέξαμε με αυστηρώς επιστημονικά κριτήρια το χώρο αυτόν που προκαλεί σήμερα τις διαμαρτυρίες. Να σημειώσω ότι ο ίδιος χώρος είχε προταθεί και από την Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Αυτοδιοίκησης του ίδιου Εσωτερικών.

λένε πολλοί κάτοικοι ότι ο χώρος αυτός φαίνεται από τις χιονοδρομικές πίστες και το γεγονός θα έχει αρνητική επίδραση στον τουρισμό.

Αυτό δεν συμβαίνει σε καμιά περίπτωση. Ο χώρος πληροί όλους τους όρους και είναι τελείως απομονωμένος. Όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς έχουν γνωμοδοτήσει θετικά.

Η μελέτη λοιπόν μου ανατέθηκε πέρυσι τον Ιούλιο. Πέρασε ομόφωνα από τη γνωμοδοτική επιτροπή της Νομαρχίας και τον Δεκέμβριο καταθέσαμε τον φάκελο προέγκρισης. Μετά από 3 μήνες έρχεται η Νομαρχία και καταργεί το δικό της επιχειρησιακό σχέδιο και αναθέτει σε γραφείο μελετών νέα μελέτη με θέμα "Προέγκριση - Χωροθέτηση τεσσάρων ΧΥΤΑ στο νομό Ιωαννίνων". Ρωτάω εγώ: Πώς προέκυψε η ανάγκη για 4 χώρους και γιατί όχι για 5 ή για 12; Το τρομερό είναι ότι οι κύριοι υπεύθυνοι του γραφείου καταθέτουν στο ΥΠΕΧΩΔΕ τη δική μου, ατόφια, μελέτη! Ισχυαίνει η απόφαση τον Ιούλιο, εγώ αντιδρώ δυνατά, προσπαθώ να μάθω τι συμβαίνει αλλά κανείς δεν με ενημερώνει επίσημα.

Την δική σας μελέτη;

Ακριβώς! Και εγώ δεν το γνώριζα ώσπου τον Μάιο πηγαίνω τυχαία στο ΥΠΕΧΩΔΕ και βλέπω εκεί αυτόν τον φάκελο. Να φανταστείτε ότι η τοπογραφική μελέτη έχει ακόμα τη δική μου σφραγίδα! Μελέτη την οποία είχα καταθέσει τον Δεκέμβριο και ως τον ερχόμενο Σεπτέμβριο δεν είχα πάρει καμμία απάντηση οπότε αναγκάζομαι να ζητήσω επισήμως να μάθω τι συμβαίνει με επιστολή μου στο ΥΠΕΧΩΔΕ. Το ότι ξεσηκώνονται αυτήν τη στιγμή οι κάτοικοι του Μετσόβου προκαλεί ερωτήματα. Οι άνθρωποι δεν ξέρουν καν τι έγινε με τις δύο μελέτες.

Εντέλει έχουν δίκιο οι κάτοικοι; Και τι θα γίνει τελικά στο Μέτσοβο;

Ο χώρος σας είπα πληροί όλες τις προδιαγραφές. Δυστυχώς, οι κάτοικοι δεν ενημερώθηκαν όπως έπρεπε. Τώρα τι θα γίνει; Πιθανώς θα βρεθεί άλλος χώρος αν και θα είναι εξαιρετικά δύσκολο. Αναρωτιέμαι μόνο αν ενημέρωσαν για τους σκοπούς τους και τα άλλα δύο συμβούλια περιοχής που θα πάνε εκεί τα σκουπίδια τους. Σας λέω μόνο ότι στη δική μου πρόταση το ανταποδοτικό τέλος για κάθε κάτοικο ήταν 1300 δραχ. το χρόνο. Με το νέο χώρο πόσο θα είναι; Μπορεί να εκτοξευτεί στα ύψη. Είναι βλέπεις πολλά πράγματα που πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι κάτοικοι δεν τα γνωρίζουν ούτε κανείς τους ενημερώνει σήμερα.

Ας κλείσουμε την συζήτηση με τις ερχόμενες εκλογές. Σχεδιάζετε να πάρετε μέρος;

Έχουν γίνει κάποιες συζητήσεις και το σκέφτομαι. Ο χώρος του Δήμου έχει ενδιαφέρον, έχει αρμοδιότητες, δεν αποκλείεται να δραστηριοποιηθώ σε αυτόν.

Ευχαριστούμε για την συζήτηση.

Και εγώ ευχαριστώ.

Την συνέντευξη πήραν ο Ν.Α. και ο Φ.Μ

*Συγγνώμη, λάθος
Στην συνέντευξη με τον Τάσο Παπασταύρο στο προηγούμενο τεύχος, ο αρχιτέκτονας Περικλής Μελύρρυντος αναφέρεται λανθασμένα ως Μενίρης από λάθος δικό μας.*

Κέντρο Ηπειρωτικής Αδιαφάνειας;

Στις 8 Ιουνίου 1996 υπογράφηκε στα Γιάννενα μία σύμβαση ιδιαίτερα σημαντική για την πόλη μας αλλά και για τον πολιτισμό της χώρας μας. Το **Υπουργείο Πολιτισμού**, ο **Δήμος Ιωαννιτών** και το **Πνευματικό Κέντρο** του αναλαμβάνουν να στήσουν μία δημοτική επιχείρηση με την επωνυμία "Κέντρο Μελέτης Ηπειρωτικής και Βαλκανικής Μουσικής Παράδοσης" με κύριο στόχο την καταγραφή και τη διάδοση της μουσικής παράδοσης της Ηπείρου και των Βαλκανίων και την, με κάθε τρόπο, ανάδειξή της. Η διάρκεια της σύμβασης είναι δεκαετής και η χρηματοδότηση εξασφαλίζεται και από τους δύο φορείς που συμμετέχουν με 50 εκατ. κάθε χρόνο ο ένας.

Γίνεται κατανοητό ότι για πρώτη φορά το Υπ. Πολιτισμού δείχνει τόσο άμεσα και τόσο έμπρακτα το ενδιαφέρον του για την πολιτιστική υποδομή της περιφέρειας, εντάσσει τα Γιάννενα στο εθνικό δίκτυο πόλεων και αποκτά έναν πολύτιμο θεσμό έρευνας και μελέτης της παράδοσής μας η οποία έχει καταλήξει να σέρνεται στους αγοραίους δρόμους του φολκλορισμού και των πανηγυριών.

Τα πράγματα όμως δεν πηγαίνουν τόσο καλά όσο ξεκίνησαν. Με την προκήρυξη της θέσης του καλλιτεχνικού διευθυντή, θέση θεμελιακή για τη λειτουργία του Κέντρου, άρχισαν τα προβλήματα. Πρώτα προκηρύσσεται η θέση το Μάϊο του '97 αλλά προσλήψεις δεν γίνονται χωρίς μάλιστα επίσημη δικαιολογία. Η θέση επαναπροκηρύσσεται τον Ιούλιο και τώρα υπάρχουν δύο υποψήφιοι ο κ. **Κοκκώνης** (που ήταν υποψήφιος και την πρώτη φορά) και ο κ. **Παπαχρήστος** που εμφανίζεται τώρα. Αναρωτιόμαστε εδώ πόσο νόμιμη είναι αυτή η αλλαγή στην προκήρυξη.

Τελικά με ψήφους 5 προς 4 στο Δ.Σ. του Κέντρου στο οποίο προΐσταται ο Δήμαρχος κ. **Γκλίναβος**, προσλαμβάνεται ο κ. **Παπαχρήστος**. Το θέμα αποκτά ενδιαφέρον όταν μαθαίνουμε ότι ο προσληφθείς έχει μεν τα τυπικά προσόντα δεν έχει, όμως, καμιά

εμπειρία, καμιά συμμετοχή σε συνέδρια, και καμιά δημοσίευση στο αντικείμενο του Κέντρου σε αντίθεση με τον κ. **Κοκκώνη** που όχι μόνο έχει αυτή την εμπειρία αλλά δουλεύει ήδη εδώ και τρία χρόνια σε όμοιο πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Να σημειωθεί ότι ακριβώς επειδή υπήρχε αυτό το πρόγραμμα έρευνας της μουσικής μας παράδοσης και το υλικό που συγκέντρωσε πείσθηκε ο πρώην Υπ. Πολιτισμού κ. **Μικρούτσικος** και ενέκρινε τη δημιουργία του Κέντρου. Ήθελε δηλαδή και θέλει ακόμα το Υπουργείο, να αξιοποιηθεί ακριβώς αυτή η δουλειά του Πανεπιστημίου.

Ο κ. **Παπαχρήστος**, επιπρόσθετα, ισχυρίζεται ότι ήταν στέλεχος καλλιτεχνικού ιδρύματος (ουσιαστικό προσόν) την ίδια περίοδο που έκανε το μεταπτυχιακό του στην Αγγλία ενώ ακόμα και οι βεβαιώσεις που προσκομίζει για τα παραπάνω είναι απλές φωτοτυπίες (ελέγχθηκε ο τύπος και η ουσία αυτών των χαρτιών;). Την ίδια στιγμή ο κ. **Κοκκώνης** βεβαιώνει επίσημα ότι ήταν στέλεχος στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών του Παρισιού και στη βιβλιοθήκη του Κέντρου Pompidou της Γαλλίας.

Υπάρχουν κι άλλα πολλά στοιχεία απ' τα οποία φαίνεται καθαρά ότι ο κ. **Κοκκώνης** άξιζε αυτή τη θέση όπως και ότι ο κ. **Παπαχρήστος** ήταν κατάλληλος για μια θέση ειδικού ηχοληψίας όπως δηλώνουν άλλωστε και οι σπουδές του. Γιατί προσλήφθηκε ο δεύτερος το διερευνούμε. Ξέρουμε μόνο ότι στην πρόσληψή του διαφώνησαν οι επρόσωποι του Πανεπιστημίου, της Νομαρχίας και του Υπ. Πολιτισμού ενώ συμφώνησαν οι 5 από τους 6 που προέρχονται απ' τον Δήμο. Ξέρουμε ακόμα ότι στο Υπ. Πολιτισμού σήμερα επικρατεί αμηχανία με τα πρακτικά που τους έστειλε το Δ.Σ. Πρακτικά τα οποία ζητήσαμε, επισήμως, και φανταζόμαστε ότι θα μας τα δώσουν. Κρύβουν νομίζουμε πολλές εκπλήξεις.

Φιλήμων Καραμήτσος

Μεγάλο κοινό

Κινηματογράφος δεν είναι εύκολη υπόθεση και φαίνεται τέτοια Σίγουρα πάντως ό,τι προβάλλεται στην οθόνη δεν είναι κατ' ανάγκη και τέχνη. Άρα η έννοια του σινεφίλη δεν είναι παρά σαπουνόφουσκα που σπάει εκωστικά κάθε φορά που προβάλλονται εικόνα; απίστευτης βλακείας μπροστά σε θεατές λούτατης αγοραίας ιδεολογίας.

βάσαμε σε τοπική εφημερίδα (δεν έχει λασία ποια) πως η νέα ταινία του Γκορίτσα Ρικανιζατέρ" είναι η πρώτη ελληνική ταινία που θα παιχτεί στο εξωτερικό. Ο αρθρογράφος φυσικά κάνει λάθος γιατί ξεχνάει σημαντότατους δημιουργούς όπως ο Κακο-γιάννης, ο Ντασσέν ή σήμερα ο Αγγελόπουλος οι ταινίες των οποίων παίζονται σε μεγάλο κοινό με δίωμα διανομής.

Όσο που ασυνείδητα (;) κάνει ο δημοσιογράφος είναι να αναπαράγει τη γνωστή περιρρέουσα άποψη ότι οι σύγχρονες ελληνικές ταινίες δεν βλέπονται απ' το μεγάλο κοινό. Αυτή αϊκιστική ιδέα ξεκινάει ήδη από ένα λάθος. Υπάρχει, δηλαδή, ένα μεγάλο κοινό που αναλώνει μαζικά ταινίες στους αιώνες των αιώνων.

Όσο κοινό δεν υπάρχει ούτε υπήρξε ποτέ. Θεατές του Ladybird, Ladybird του Κεν Λουτς δεν θα βρεθούν ποτέ στην ίδια αίθουσα με τους θεατές του Ράμπο.

Κι ο Γκορίτσας κι ο Χούρσογλου κι ο Αγγελόπουλος απευθύνονται σ' ένα ορισμένο κοινό που θα καταφέρουν να το διευρύνουν ίσως μόνο αν η ταινίες τους είναι καλύτερες του αναμενόμενου. Από 'κει και πέρα να ζητάς απ' τους Έλληνες σκηνοθέτες να κάνουν ταινίες για πολύ κόσμο είναι φασιστικό. Άλλωστε που θα προβληθούν όταν οι αρχές και πολίτες αρνούνται να δουν κυριαρχία της ελεύθερης αγοράς σε κάθε περίπτωση της κοινωνίας μας. Όταν οι αίθουσες υπάρχουν) προβάλλουν μόνο χαζοχαρούμενες ταινίες για χαζοχαρούμενους θεατές.

Φ.Κ.

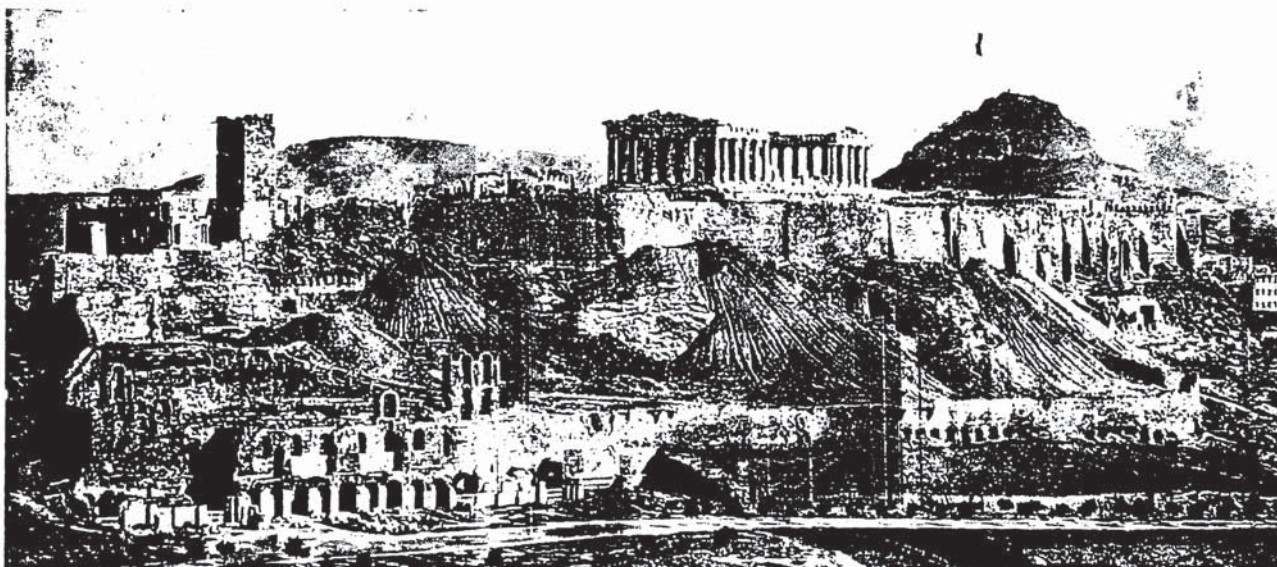

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ - ΘΕΑΤΡΟ - ΒΙΒΛΙΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Η Ελλάδα: Φωτογραφικό και λογοτεχνικό ταξίδι στον 19ο αι.

Το Παράρτημα Ιωαννίνων του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών και η Ζωσιμαία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων οργανώνουν από τις 8 ως τις 15 Νοεμβρίου έκθεση με φωτογραφικό και λογοτεχνικό υλικό που αφορά την Ελλάδα του 19ου αι. Το υλικό αυτό προέρχεται από την συλλογή του κ. **Χάρη Γιακουμή**, που παρέστη στα εγκαίνια της έκθεσης όπου και μίλησε για την ιστορία της φωτογραφίας γενικά και ειδικότερα στην Ελλάδα.

Οι φωτογραφίες που εκτίθενται καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα φωτογραφικών τεχνικών και αισθητικών προσεγγίσεων του ελληνικού χώρου, και συχνά εντυπωσιάζουν για τον μοντερνισμό τους, θυμίζοντας ακόμα μια φορά πως η φωτογραφία (όπως και ο κινηματογράφος) έδωσε αριστουργήματα από τα σπάργανά της.

Έχουν όμως επιπλέον ενδιαφέρον και σαν πραγματικά ντοκουμέντα για την ιστορία της Ελλάδας σε μια μεταβατική και γι' αυτό θεαματική στην φωτογραφική σημειολογία της περίοδο. Η επιλογή των λογοτεχνικών κειμένων που συνοδεύουν και "σχολιάζουν" τις φωτογραφίες αποκαθιστούν ένα πολύ επιτυχές

παράλληλο για την "ελληνική φαντασίωση" τον 19ο αι.

Αυτής της φαντασίωσης το σχήμα σκιαγραφεί η επιλογή των εικόνων που η Ελλάδα "εξάγει" σε μια εποχή που ο ιστορικός της προσδιορισμός ανταποκρίνεται με ιδανικό τρόπο στα ιδεώδη του τρέχοντος ευρωπαϊκού ρομαντισμού. Εικόνες όπου η αρχαιολογία και το φυσικό κάλλος κρατούν την πρώτη γραμμή στην θεματολογία, μιλούν με τον πιο εύγλωττο τρόπο για την οπτική γωνία των ξένων όσο και των ντόπιων βλεμμάτων, οπτική γωνία συνειδητά ή ασυνείδητα φορτισμένη από το ρομαντικό όραμα ενός ξανακερδισμένου κλασικισμού. Παρατηρώντας κι αντιπαραβάλλοντας συνειδητοποιεί κανείς πως λογοτεχνικές και φωτογραφικές εικόνες δεν φέρουν απλώς την συγκεκριμένη ιδεολογία, είναι αυτή η ιδεολογία που υπαγορεύει την σύλληψή τους και που αποδίδει τελικά στο αποθανατιζόμενο την "πραγματική" του διάσταση.

Η διατριβή της βελγίδας **Sophie Basch** με τίτλο "Ο Ελληνικός αντικατοπτρισμός" (Le mirage grec) που κυκλοφόρησε το 1995 προσέγγισε με τόλμη την σχετική γαλλόφωνη γραμματεία απο-

οντας όλες τις φασέττες μιας πολύπλοκης ιωνικής αναπαράστασης (μετά τα μέσα του 19ου αι.) μιας Ελλάδας που, κατά τον Jules Guy, "δεν είναι μια χώρα σαν τις άλλες". Τα περάσματά της είναι ανατρεπτικά σε ό,τι ορατά τον γαλλικό "φιλελληνισμό". Οι φωτογραφίες του γαλλοτραφέντος Χάρη Γιακουμή ήταν η ιδανική εικονογράφηση για το βιβλίο

συλλογή του Χάρη Γιακουμή κυκλοφορεί σε λαισθητο λεύκωμα από τις εκδόσεις Ιάστας-Πλέσσας. Την έκθεση μπορεί κανείς επισκεφτεί κανείς μέχρι αύριο Σάββατο στις 7 ως τις 9 το βράδυ.

Το Πάθος του Γκρέκο

Σύλλογος Φίλων του Βυζαντινού Μουσείου έχει θεσμοθετήσει εδώ κι έναν χρόνο κύκλους διαλέξεων που συνήδη κερδίζει ένα κοινό πολυπληθές και επές. Η τελευταία διάλεξη (30 Οκτωβρίου), άνοιξε τον Γ' κύκλο (χειμώνας 97/98), ήταν ως παραπάνω από ενδιαφέρουσα: πραγματισυναρπαστική. Ο λόγος για την ομιλία της νώς Χατζιδάκη, καθηγήτριας στο Πανετήμιο Ιωαννίνων, σχετικά με την εικόνα του θους του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου που η ταύτισε πρόσφατα. Δεν είναι μόνο που το ροατήριο ανακάλυψε ένα σπουδαίο έργο νης, είναι που όλη η προϊστορία της απόδοτου στον Θεοτοκόπουλο είναι μια περιπέι που συνεπαίρνει, πολλώ μάλλον όταν την ηγείται η ίδια η πρωταγωνίστρια της έρευ

ξεχασμένο αριστούργημα ανήκει στην συλλή Βελιμέζη (μέρος της οποίας ανήκει στο ισείο Μπενάκη), όπου κατέληξε μετά από άπιστευτη διαδρομή από την Κρήτη μέσω κύνθου, διαδρομή της οποίας η κ. τζηδάκη αποκατέστησε ένα μεγάλο μέρος να συνθέτοντας με υπομονή ένα πάζλ διάσπληθιασμένο. Η κακή συντήρηση που είχε οστει η εικόνα εξαφάνισε την υπογραφή του λυτέχνη, που ωστόσο σαν σε αστυνομικό ιστόρημα, εντοπίστηκε και διαβάστηκε ως σε μια παλαιότερη φωτογραφία! Προς

θριαμβευτική επιβεβαίωση μιας ταύτισης που με την μέθοδο των εικονογραφικών προτύπων η κ. Χατζιδάκη είχε ήδη πραγματοποιήσει, εντοπίζοντας ακόμα και έγγραφο από τα βενετσιάνικα αρχεία του δούκα της Κρήτης (26 Δεκεμβρίου 1566) όπου γίνεται λόγος για την πώληση του έργου σε πλειστηριασμό. Κρήτες πρόσφυγες στην Ζάκυνθο μεταφέρουν, μαζί με την εικόνα, μια παράδοση αντιγράφων που

εντοπίζεται αποκλειστικά στο νησί αυτό, χωρίς να διασώζει το όνομα του καλλιτέχνη στον οποίο οφείλεται το πρωτότυπο.

Η εικόνα του Πά

θους, η τελευταία που ο Γκρέκο ζωγράφησε στην Κρήτη πριν αναχωρήσει για την Βενετία, είναι ένα εξαιρετικό έργο, που βρισκόμενο στο μεταίχμιο δυο αναπαραστατικών συστημάτων, του βυζαντινού και του αναγεννησιακού, τιμά και τα δυο και καταλύει και τα δυο με την απλή χειρονομία της μεγαλοφυίας. Γι' αυτό και είναι η σημαντικότερη ίσως από τις βυζαντινές δημιουργίες του Γκρέκο και σίγουρα θα ανατρέψει πολλά κλισέ που ευρέως κυκλοφορούν γύρω από την προσωπικότητα και το έργο του.

Το λεύκωμα με τον πλήρη κατάλογο των εικόνων της συλλογής Βελιμέζη που συνέταξε η κ. Χατζιδάκη κυκλοφόρησε πρόσφατα από το Μουσείο Μπενάκη.

Οι διαλέξεις των Φίλων του Βυζαντινού Μουσείου Ιωαννίνων και της 8ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων πραγματοποιούνται στην αίθουσα εκδηλώσεων του μουσείου στην Άνω Ακρόπολη του Κάστρου. Η επόμενη είναι προγραμματισμένη για τις 27/11 (πληροφορίες στην σελίδα 38)

COPLAND *

ΓΡΑΝΑΔΑ (α' προβ.)

(Copland), ΗΠΑ, 1997, 107', Αστυνομικό. Σκην. Τζέιμς Μάνγκολντ, με τους: Σιλβέστερ Σταλόνε, Ρόμπερτ Ντε Νίρο, Χάρβεϊ Καϊτέλ, Ρέι Λιότα, Άναμπελ Σιόρα, Μάικλ Ράπαπορτ. Ένας σερίφης βρίσκεται αντιμέτωπος με διεφθαρμένους αξιωματικούς της αστυνομίας και είναι αναγκασμένος να αποφασίσει ποιοι είναι οι σύμμαχοί του. Από Παρ. 14/11 έως Πεμπ. 20/11 Προβολές 6.00, 8.00, 10.

ΑΔΙΣΤΑΚΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ (συν.)

(FACE/OFF), ΗΠΑ, 1997, 139', Αστυνομικό. Σκην. Τζον Γου, με τους: Τζον Τραβόλτα, Νικόλας Κέιτζ, Τζόαν Άλλεν, Τζίνα Τζέρσον. Δράση και βία από έναν πράκτορα του FBI και έναν τρομοκράτη που έχουν αλλάξει αμοιβαία...πρόσωπο. Από Παρ. 14/11 έως Πεμπ. 20/11. Προβολές 7.30, 10.00.

ΑΜΛΕΤ

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ (α' προβ.)

(Hamlet), ΗΠΑ, 1996, 242'. Σκην. Κένεθ Μπράνα με τους: Κένεθ Μπράνα, Κέιτ Γουίνσλετ, Τζούλι Κρίστι, Ρόμπιν Γουίλιαμς, Τσάρλ' Ιστον, Ντέρεκ Τζιάκομπι Τζον Γκίλγουντ, Ρίτσαρντ Ατένμπορο. Μια εκδοχή του έργου του Σαίξπηρ σε μια τετράωρη ολοκληρωμένη δημιουργία. Από Παρ. 14/11 έως Πεμπ. 20/11. Προβολές: 8.00

ΟΛΕΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Κοίτα να δεις ο Σταλόνε

COPLAND

Ένας μίξερς και ανυποψίαστος σερίφης του Νιου Τζέρσεϊ καταλαβαίνει κάποια στιγμή ότι γύρω του κυριαρχεί η διαφθορά στην οποία εμπλέκονται οι συνάδελφοί του. Μετά απ' τη δολοφονία ενός νεαρού από έναν αστυνομικό θα αναγκαστεί να δει επιτέλους την πραγματικότητα και να αντιδράσει. Δεν είναι, όμως τόσο εύκολα. Μια καλή αστυνομική ταινία με μια τετράδα σημαντικών ανδρών ηθοποιών του Χόλλυγουντ σε εξαιρετικές ερμηνείες και βέβαια ένας απρόσμενα σοβαρός Σταλόνε. Προσεξτε τις ομοιότητες με το "Μοναδικό Αστéρι" που είδαμε πρόσφατα στην πόλη μας.

Από Παρ. 14/11

Το παλιό καλό του Σαίξπηρ (σχεδόν)

ΑΜΛΕΤ

Ο Κένεθ Μπράνα αποφασίζει πάνω από όλα σ' αυτήν την ταινία να μας δείξει όλη την υπόθεση του γνωστού θεατρικού χωρίς τις περικοπές που είχαν κάνει οι άλλες ταινίες με το ίδιο θέμα ως τώρα. Μετά δίνει χώρο και ρόλο και σε περιθωριακά πρόσωπα όπως ο Ρόξενκραντς και Γκίλνενστερν ενώ στο καστ επιλέγει μια πλειάδα πολύ σημαντικών ηθοποιών της εποχής μας. Και μόνο που η ταινία διαρκεί 4 ώρες μας προκαλεί να τη δούμε.

Από Παρ. 14/11.

Θέλω τον άντρα σου

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΜΟΥ ΦΙΛΟΥ

Μία νεαρή συντάκτρια περιοδικού (Τζούλια Ρόμπερτς) μαθαίνει ότι ο καλύτερός της φίλος (Ντέρμωτ Μαλρόνεϊ) πρόκειται να παντρευτεί μετά από 4 ημέρες. Καταλαβαίνοντας ότι είναι ερωτευμένη μαζί του απαφασίζει να χαλάσει αυτόν το γάμο αν κι όταν γνωρίζει τη νύφη (Κάμερον Ντιαζ) κατανοεί ότι αυτό είναι δύσκολο. Γι' αυτό καλεί σε βοήθεια τον ευρηματικό της αρχισυντάκτη (Ρούπερτ Έβερρετ). Μια κωμωδία που έγινε μεγάλη επιτυχία στην Αμερική το καλοκαίρι ίσως γιατί ο κόσμος είχε βαρεθεί την ανόητη βία τύπου *Cou Air*. Εντυπωσιάζει αν και δεν φαίνεται με την πρώτη, η κακόβουλη σκέψη της "γλυκείας" Τζ. Ρόμπερτς σε μία κατα τα άλλα αναμενόμενη αλλά καλογυρισμένη κομεντί. Έξοχος στο ρόλο του ο Ρ. Έβερρετ πιθανά υποψήφιος για Όσκαρ β' ρόλου φέτος.

Από Παρ. 21/11.

Ανν είμαστε μόνοι στη γη

ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ

Η ταινία αυτή είναι ένα ντοκυμαντέρ κι όσο κι αν αυτή η λέξη σας φέρνει στο νου βαρετές στιγμές μπροστά στην κρατική τηλεόραση εδώ έχουμε να κάνουμε με κάτι τελείως διαφορετικό. Ένα εντυπωσιακό φιλμ που μας δείχνει μ' έναν εικαστικά συναρπαστικό τρόπο τη ζωή των εντόμων κάτω από τα πόδια μας, τη ζωή σ' έναν μικρόκοσμο που αγνοούμε ακόμα και την ύπαρξή του. Μια αξιοθαύμαστη προσπάθεια που απαιτήσε τρία χρόνια δουλειάς για να γίνει, αγαπήθηκε όμως πολύ όπου κι αν προβλήθηκε.

Από Παρ. 21/11

Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΗΣ ΣΚΙΑΣ

ΟΡΦΕΑΣ (α' προβ.)

(The Shadow Conspiracy), ΗΠΑ, 1997, Αστυνομικό. Σκην. Τζόρτζ Κοσμάτος με τους: Τσάρλι Σιν, Λίντα Χάμιλτον, Μπεν Γκαζάρα, Ντόναλντ Σάδερλαντ. Ένας υπάλληλος του Λευκού Οίκου ξεσκεπάζει ένα σχέδιο δολοφονίας του Προέδρου των ΗΠΑ. Από Παρ. 14/11 έως Πεμπ. 20/11. Προβολές 6.00, 8.00, 10.00

ΕΝΤΟΛΗ ΕΝ ΛΕΥΚΩ

ΟΡΦΕΑΣ (α' προβ.)

(Mulholland falls), ΗΠΑ, 1996, Αστυνομικό. Σκην. Λι Ταμαχόρι με τους: Νικ Νόλτε, Μέλανι Γκρίφιθ, Τζον Μάλκοβιτς. Ένας αστυνομικός διερευνά τον θάνατο της γυναίκας του την δεκαετία του '50. Από Τρίτη 18/11 έως Πεμπ. 20/11. Προβολές 6.00, 8.00, 10.00

- Η ταινία πιθανόν και να μην προβληθεί γι' αυτό πριν πάτε τηλεφωνήστε στην αίθουσα.

Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ: JURASSIC PARK

ΓΡΑΝΑΔΑ (α' προβ.)

(The lost world: Jurassic Park), ΗΠΑ, 1997, 134', Περιπέτεια. Σκην. Στίβεν Σπίλμπεργκ, με τους: Τζεφ Γκολντμπλουμ, Τζούλιαν Μουρ, Ρίτσαρντ Ατένμπορο. Κάποιοι δεινόσαυροι διασώθηκαν και είναι ακόμα πιο έτοιμοι για δράση απ' ότι στην πρώτη ταινία. Από Παρ. 21/11 έως Πεμπ. 27/11. Προβολές 5.00, 7.30, 10.00

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΜΟΥ ΦΙΛΟΥ

ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ (α' προβ.)

(My best friend's wedding), ΗΠΑ, 1997, 105', κομεντί. Σκην. Π. Τζ. Χόγκαν με τους: Τζούλια Ρόμπερτς, Κάμερον Ντιάζ, Ρούπερτ Έβερετ, Ντέρμοτ Μαλρόνεϊ. Μια γευσισγνώστρια αποφασίζει να χαλάσει το γάμο ενός φίλου της γιατί τον θέλει για τον εαυτό της.
Από Παρ.21/11 έως Πέμπ. 27/11. Προβολές 8.00, 10.00

ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ

ΟΡΦΕΑΣ (α' προβ.)

(Microcosmos), Γαλλία, 1996, Ντοκυμαντέρ. Σκην. Κλωντ Νουριτζανί, Μαρί Περενού. Το ντοκυμαντέρ που εντυπωσίασε όλον τον κόσμο δείχνοντας τη ζωή που βρίσκεται κυριολεκτικά κάτω από τα πόδια μας, στη χλόη. Ιδανικό για παιδιά.
Από Παρ. 21/11 έως Πέμπ. 27/11. Προβολές 6.00, 8.00, 10.00

Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΥΚΑΣΟΥ

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ (α' προβ.)

(Kavkazski Plennik), Ρωσία, 1996, 98', Κοινωνικό. Σκην. Σεργκέι Μποντρόφ με τους Όλεγκ Μένσικοφ, Σεργκέι Μποντρόφ Τζ., Σουζάνα Μεκραλίεβα. Στον πόλεμο Ρωσίας-Τσετσενίας ένας Τσετσένος κρατάει όμηρους δύο Ρώσους στρατιώτες ζητώντας αντάλλαγμα την απελευθέρωση του γιού του.
Από Παρ.21/11 έως Πέμπ. 27/11 Προβολές 8.00, 10.00

Αντιπολεμικό Αριστούργημα

Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΥΚΑΣΟΥ

Όταν δύο Ρώσοι στρατιώτες συλλαμβάνονται από έναν Τσετσένο φύλαρχο η ζωή τους δυσκολεύει πολύ. Ιδιαίτερα όταν οι Ρωσικές αρχές αρνούνται να ανταλλάξουν τη ζωή τους με τη ζωή του γιού του Τσετσένου, τον οποίο κρατάνε αυτοί όμηρο. Αρχίζουν να μετράνε τις τελευταίες τους μέρες και συνειδητοποιούν στο πετόι τους πια την αγριότητα του πολέμου. Ο πόλεμος εξαγριώνει τους ανθρώπους, τους βγάζει τον χειρότερό τους εαυτό, ανατρέπει κάθε αρχή αξιοπρέπειας και αυτοσεβασμού. Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν τους δοθεί η ευκαιρία να αποδράσουν, οι δύο στρατιώτες θα ξεχάσουν ότι ως τότε είχαν καταφέρει να αποκτήσουν μια φιλική σχέση με τους δεσμώτες τους.

Ο Μποντρόφ δεν λυπάται κανέναν ήρωά του. Τοποθετεί την κάμερά του στο μεταίχμιο μεταξύ ζωής και θανάτου κι εκεί λέει ξεκάθαρα ότι σημασία έχει η ζωή. Έχουμε να κάνουμε με μια μοναδική αντιπολεμική ταινία που σε καμιά περίπτωση δεν υποκύπτει σε αφελείς διδακτισμούς. Καταφέρνει, μάλιστα, να είναι ταυτόχρονα και μια εντυπωσιακή περιπέτεια με εξαιρετικά καλοφτιαγμένα πλάνα και έναν επιθετικό ρυθμό που ισορροπεί θαυμάσια με τη σιωπή των βουνών του Καυκάσου. Είναι σαφώς η καλύτερη ταινία της χρονιάς ως τώρα και σίγουρα μια ταινία σταθμός για τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο στη δεκαετία του '90.

Από Παρ. 21/11

Μπορεί να υπάρξουν αλλαγές στις ώρες προβολής αλλά και στη σειρά με την οποία παίζονται οι ταινίες με ευθύνη των αιθουσάρχων, γι' αυτό χρησιμοποιήστε τα τηλέφωνα: ΓΡΑΝΑΔΑ (25045), ΟΡΦΕΑΣ (26511), ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ (48580), ΣΙΝΕ ΜΠΙΤΑ (24495).

Τη σημαία που καταρρίπτει κάθε προηγούμενο ρεκόρ

Με την ταινία του
ΣΤΙΒΕΝ ΣΠΡΑΜΠΕΡΓΚ

Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
JURASSIC PARK

ΚΑΤΙ
ΕΧΕΙ
ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ

**ΚΑΙ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗ "ΓΡΑΝΑΔΑ"
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΗ**

INTERNATIONAL

ΜΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΟΥ

Τι ετοιμάζει για φέτος το ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων

Για τον δέκατο πέμπτο χρόνο της ζωής του, που διανύει φέτος, το Δημοτικό Θέατρο Ιωαννίνων προγραμματίζει τρεις με τέσσερις παραστάσεις. Ξεκινάει όπως πάντα με ένα παιδικό έργο, συνεχίζει με την κύρια σκηνή του, έχει ήδη επιλέξει το καλοκαιρινό έργο ενώ δεν έχει πάρει ακόμα οριστική απόφαση μόνο για την πειραματική του σκηνή. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με την σειρά.

Η προεμέρα του παιδικού έργου γίνεται την

Από τις πρόβες του παιδικού

ερχόμενη Τρίτη 18 Νοέμβρη. Επιλέχθηκαν Τα *Καινούργια Ρούχα του Αυτοκράτορα* από τα παραμύθια του Άντερσεν σε διασκευή Γιώργου Φρατζεσκάκη. Η σκηνοθεσία είναι του Δημήτρη Πετρόπουλου και πρωταγωνιστούν η περσινή ομάδα του Συνοδού (Γιαννακόπουλος, Μπίζιος, Γκίκας, Γουργούλης) μαζί με το Γιώργο Τζέροπο και τις Αγλαΐα Καραβέλα και Βαγγελιώ Γιαννάκη. Όπως έγινε και πέρσι, η πρόβα τζενεράλε την ερχόμενη Δευτέρα στις 7 το απόγευμα στο Καμπέρειο θα είναι ανοικτή για το κοινό.

Για την κύρια σκηνή προγραμματίζεται το *Σακάκι που Βελάζει* του Βούλγαρου Στανισλάβ Στρατίεφ (γεν. 1941, Σόφια). Το Σακάκι έχει παιχτεί και άλλες φορές στην Ελλάδα (Ευαγγελάτος, ΚΘΒΕ, ΔΗΠΕΘΕ Αργινίου). Η

σκηνοθεσία είναι του Δημήτρη Ιωάννου, πρώην καλλιτεχνικού διευθυντή στα Δημοτικά Σερρών και Καβάλας, όπου έχει παρουσιάσει σημαντική παραγωγή έργων. Τελευταία του δουλειά είναι η σκηνοθεσία της Φρουτοπίας του Τριβιζά στο ΔΗΠΕΘΕ Αργινίου την περσινή περίοδο.

Το έργο αναμένεται με ενδιαφέρον, ανάμεσα στα άλλα και για να διαπιστώσουμε κατά πόσο ένας νεοφερμένος στο Δημοτικό Ιωαννίνων σκηνοθέτης, με πλούσια εμπειρία, θα μπορέσει να καθοδηγήσει ορισμένους από τους ηθοποιούς του μακριά από τα στερεότυπα που τους ακολουθούν -και τους περιορίζουν- τα τελευταία χρόνια.

Οι πρόβες του έργου ξεκινούν παράλληλα με τις παραστάσεις του παιδικού την ερχόμενη βδομάδα. Στην διανομή, όσοι παίζουν στο παιδικό μαζί με τον σκηνοθέτη του, Δ. Πετρόπουλο, και τον Θ. Σκαρλίγκο. Στο Σακάκι όμως θα επανέλθουμε με μια πιο αναλυτική παρουσίαση λίγο πριν από την προεμέρα.

Τα υπόλοιπα μπορούν να περιμένουν:

Για το καλοκαίρι προγραμματίζεται το *Παιχνίδι της Τρέλλας και της Φρονιμάδας* του Γιώργου Θεοτοκά, ενώ όπως είπαμε είναι ακόμα ασαφές τι θα παιχτεί στην πειραματική σκηνή. Σύμφωνα με τις εξαγγελίες του διαγωνισμού θεατρικού έργου Ηπειρωτών συγγραφέων, το έργο που θα βραβευτεί ενδέχεται να παρουσιαστεί σε αυτή την σκηνή.

Τώρα γιατί Ηπειρωτών; Εντάσσεται και αυτός ο διαγωνισμός στην άγωνα και περιοριστική λογική «ανάδειξης» της τοπικής παραγωγής που επανέρχεται τελευταία με κάθε ευκαιρία στο προσκήνιο και που άλλο δεν κάνει από το να αναδεικνύει το μέτριο και να εισάγει το ...πιστοποιητικό γέννησης στα καλλιτεχνικά κριτήρια. Λογική που θα ήταν καλύτερα αν το Δημοτικό είχε αποφύγει.

Τάσος Πορφύρης

ένας σημαντικός ηπειρώτης ποιητής

υ Γιώργου Αράγη

Ο Τάσος Πορφύρης γεννήθηκε τον Ιούλη του 1931 στον Άγιο Κοσμά (πρώην Κακουσοί) Πωγωνίου. Ωτότοκος γιος του Κωνσταντίνου Πορφύρη και της Καλλιρρόης (του γένους Πεζούνη από τη Ρουσιά). Έβγαλε το δημοτικό στο χωριό του και φοίτησε για οχτώ χρόνια στο τετρατάξιο Αστικό Γυμνάσιο Βήσσανης. Έκτοτε η οικογένειά του μετοίκησε στην Αθήνα, όπου ο ποιητής, αφού αποφοίτησε από τη Μέση Εμπορική Σχολή Αθηνών το 1946, εργάστηκε στην εκμετάλλευση του πατέρα του. Είναι παντρεμένος με τη γνωστή σοπράνο της Λυρικής Σκηνής Μυρτώ Δουλή και πατέρας δύο αγοριών.

Εμφανίστηκε στα γράμματα το 1955 με το ποίημα «Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα» (περιοδικό Επιθεώρηση Τέχνης, τεύχος 7). Μέχρι σήμερα έχει εκδώσει έξι ποιητικές συλλογές. Τις επόμενες: Νεμέρτσκα, 1961, Το καταλειμμένο σπίτι, 1968, Flash back, 1971, Τοπίο, 1973, Η Πέμπτη έξοδος, 1980, Λαβωμένα, 1996. Η χρονολογία που γεννήθηκε και εμφανίστηκε στα γράμματα, αλλά και ο ποιητικός λόγος τον οποίο καλλιεργήσε, τον τοποθετούν στη λεγόμενη δεύτερη Μεταπολεμική Ποιητική Γενιά. Πιο πέρα είναι μέλος της συντροφιάς που ονόμασε τα περιοδικά Μαρτυρίες (1962-64, τεύχος 5, 1966), Προτάσεις (1971) και Αειώσεις, που συνεχίζει να βγαίνει από το 1973 μέχρι σήμερα. Έχει μεταφράσει, σε συνεργασία με τον ποιητή Στέφανο

Ροζάνη, Έζρα Πάουντ, Τ.Σ. Έλιοτ, Ντύλαν Τόμας κ.α. Έχει ασχοληθεί επίσης με την κριτική του βιβλίου.

Ο ποιητής σε πρόσφατη φωτογραφία

Η δεύτερη μεταπολεμική γενιά, αυτή που, χοντρικά μιλώντας, τα μέλη της γεννήθηκαν στη δεκαετία του τριάντα και αντρώθηκαν στη δεκαετία του πενήντα, πλήρωσε βαρύ τίμημα στο στίβο των ιστορικών εξελίξεων.

Της έτυχε ο άχαρος κλήρος να ζήσει κάτω από ανώμαλες καταστάσεις (εμφύλιος, ψυχροπολεμική περίοδος, δικτατορία) μένοντας ουσιαστικά στο περιθώριο των γεγονότων, πράγμα που την επηρέασε ποικιλότροπα. Στο έργο τουλάχιστο των ποιητών της είναι ευδιάκριτες ορισμένες βασικές αντιδράσεις απέναντι στο αρνητικό κλίμα της εποχής. Π.χ. συνείδηση του ιστορικού περιθωρίου, αίσθηση στέρησης, σκεπτικισμός, εσωστρέφεια, άρνηση συμμετοχής στο προκαθορισμένο κοινωνικό και πολιτικό παιχνίδι, κριτική βυθομέτρηση των ιδεών και των πράξεων. Τα στοιχεία αυτά θα τα βρούμε και στην ποίηση του Πορφύρη. Λόγου χάρη:

*Διότι κακά τα ψέματα κανένας
Χρόνος δεν δουλεύει για μας αντίθετα
Όλοι είναι εναντίον μας ο παρελθών
Με τις ανεπανόρθωτες ζημιές ο παρών
Να μας μαχαιρώνει πισώπλατα κι ο μέλλον
Α! ο μέλλον καμπούρης απ' το βάρος τόσων
Ελπίδων σέρνεται και μας καταριέται.*

Πέρα από αυτόν τον γενικότερο προσδιορισμό, η συγκεκριμένη ποίηση, όπως των περισσότερων συνομήλικων ποιητών, έχει κοινωνικό προσανατολισμό. Μάλιστα συνοδοιπορεί με το έργο μιας σημαντικής μερίδας των ποιητών αυτών που παρουσιάζει αριστερή ιδεολογική απόκλιση. Μια απόκλιση ωστόσο που την χαρακτηρίζει η ελευθεροφροσύνη και η έντονη κριτική στάση. Πρόκειται δηλαδή για ποιητές ανέταχτους κομματικά που δίνουν προτεραιότητα στην προσωπική τους αλήθεια, την οποία δεν εννοούν να την αναστέλλουν στο όνομα της οποιασδήποτε σκοπιμότητας.

ΑΡΗΣ

*Πώς παραβιάσες την πύλη της αιωνιότητας
Στ' άσπρο σου άλογο καβάλα μαυρίζοντας
Περισσότερο το σκοτάδι τα όνειρά μας είναι
Γκρεμός πρόσεχε αν γλιστρήσεις θα πέσεις
Δεκαπενταύγουστο στο χοροστάσι με την τηλε-
όραση το βίντεο το κλαρίνο του Χαλκιά να
Ζητά βοήθεια έτσι φυλακισμένο στην κασέτα*

*Και λίγους συντρόφους συνταξιούχους στον
καφενέ*

*Να εξαγοράζουν τις τελευταίες τους μέρες
Κερνώντας νερωμένο τσίπουρο το Χάρο.*

Ακόμα πιο ειδικά ο ποιητικός λόγος του Πορφύρη διακρίνεται για την χοϊκή του ιδιαιτερότητα και το ερωτικό του υπόστρωμα. Όταν λέω χοϊκή ιδιαιτερότητα έχω στο νου μου ένα γήινο στοιχείο που συνέχει όλο το έργο του ποιητή. Και τούτο, μαζί με το άδολο και βαθύ των παιδικών εμπειριών, τον δένει ακατάλυτα με τον τόπο των παιδικών του χρόνων, την ιδιαίτερη πατρίδα του. Στο μεγαλύτερο μέρος του αυτό το έργο αντλεί το υλικό του από εμπειρίες που σχετίζονται με το Πωγώνι. Ήδη η πρώτη του ποιητική συλλογή έχει τον ενδεικτικό τίτλο: Νεμέρτσκα. Αλλά καλύτερα στο σημείο: τούτο να πάρει πάλι τη σκυτάλη ο ευφρόσυνος λόγος του ποιητή.

*Γράφω γιατί το πέτρινο σπίτι είναι μακριά
Το μισό στο χιόνι και τ' άλλο μισό στο
μπάσο κλαρίνο*

*Η αγάπη μου έρχεται ανάμεσα σε δύο
εφιάλτες*

*Ταχτοποιεί τα σεντόνια και γυρίζει στον
ύπνο της*

*Χέρια και χείλια υποσχέσεις μιας άλλης
ζωής*

Αργό ατέλιωτο κλάμα ρετσίνι πεύκου

*Γράφω γιατί το ποτάμι με ξυπνάει με τις
κραυγές του*

*-Πέστροφες κόντρα στο ρέμα κι ελάφια σκύ-
βοντας για νερό-*

*Γιατί τα παιδιά μου ξέρουν τη Νεμέρτσκα
από φωτογραφίες*

*Γιατί το δάσος ουρλιάζει -ζητώντας τ' αγρί-
μια του-*

*Την ώρα του δείπνου στην δρύινη τραπεζα-
ρία.*

*Όλα τα πρόσωπα και τα τοπία του Βιβλίου
είναι*

*Πραγματικά □ μπορώ να σας οδηγήσω με
κλειστά μάτια*

Στο ποτάμι με τις πέστροφες και στη βελο-

νιδιά με

Τον κρεμασμένο καπετάνιο □ οι βαθιές ρυτίδες παραπέμπουν
στα βαθύσκικωτα φαραγγια του Νόστου.

Αφανισμένο δάσος με τ' αγρίμια του και τα
πουλιά χαμένα

Μπετόν από τα βάθη των οριζόντων ως τις
σπηλιές του

Στήθους και τις πικρές ρίζες του φιλιού □
φυσάει

Μυρίζει παλιό φθινόπωρο καθυστερημένα
μήλα

Στο ψηλότερο κλωνί της μνήμης και σύννεφα
Μαύρα σύννεφα και το ποτάμι θολό και
αγριε-

μένο να κατεβάζει κούτσουρα από καστα-
νιές να

Παίρνει το παλιό γιοφύρι □ τι θέλουν τούτες
οι εικόνες

Και με τυραννούν εγώ όπως όλοι έδωσα το
μοιράδι μου

Από το λιβάδι της μνήμης για ένα τεσσάρι τι
θέλει ετούτη η ανεπιθύμητη ζυγιά από τα
όργανα

Μπαίνει στον ύπνο μου κάθετα σταυροπόδι
το βιολί

Με γυροφέρνει το λαούτο μου πετάει τις
σαίτες του

Το κλαρίνο βρίσκει τις παλιές πληγές και
τίποτα

Πια δεν με σώζει ενώ εγείρεται από τον
μεσημεριάτικο

ύπνο των κοπαδιών αναμαλιασμένο

Κι άγριο το ντέφι έτοιμο για τη χαριστική
βολή

που με αποτελείώνει.

Όπως προανάφερα η ποίηση αυτή διακρίνεται, πέρα από το στοιχείο της χοϊκότητας, και για το ερωτικό της υπόστρωμα. Σ' ένα πρώτο πλάνο εκφράζεται βέβαια ερωτική διάθεση προς το άλλο φύλο -το άλλο φύλο ιδιαίτερα μέσα στο καλοκαιρινό μεσογειακό περιβάλλον. Σ' ένα δεύτερο πλάνο ωστόσο -κι αυτό θέλω να τονίσω- έχουμε ερωτική έφεση προς το κάθε τι: τη γη, τα φυτά, τα ζώα, τους ανθρώπους γενικά.

Υπάρχει η ένταση ενός υφέρποντος οίστρου ο οποίος διατρέχει καθολικότερα το ποιητικό σώμα. Παραθέτω ένα δείγμα, όπου το υποκείμενο αίσθημα -μέσα και πέρα από τη χοϊκότητα και το «Νόστο»- αφορά τη φύση και ειδικότερα μια βελανιδιά.

Πήρα τον παλιό το δρόμο δισταγμός κι απαντοχή άραγε

Θα σ' έβρισκα; Σαράντα χρόνια μακριά από τούτη

Την ευλογία της γης σαράντα χρόνια δίψα για

Τούτο το ποτάμι με τις πέστροφες και τα μαύρα

Βατόμουρα για έναν ύπνο βαθύ στον ίσκιου σου μ' όνειρα

Αντριωμένων □ ο αϊτός ζυγιάζονταν περήφανος σημάδι

Πώς υπήρχες χελωνοκαύκαλα ξασπρισμένα
Τώρα φωλιές για γουστερίτσες πουρνάρια ανε-

μίζοντας φιδοπουκάμισα μ' οδηγούσαν κάτω απ' τα

Βλέμματα των αγριμιών καθώς κολυμπούσα σε μια

Πράσινη θάλασσα από φτέρες το βουνό φύλακας με το

Δάχτυλο στη σκαντάλη της σιωπής σκοτείνιαζε κι ο

Ήλιος εχανόταν· ήσουν λοιπόν εκεί απαράλλαχτη

Από τα χρόνια θεόρατη και πράσινη διαφεντεύοντας

Μιαν έκταση στέλνοντας ήλιο και βροχή στις μικρές

Μηλιές που θα πρωτοκαρπίσουν και σύννεφα στο

Πάπιγγο να μην το χαμηλώνει η μοναξιά.

Τα κείμενα του Πορφύρη, όπως συμβαίνει πάντα με τα ποιητικά κείμενα, αποτελούν σύνθεση πολλών πραγμάτων. Και μάλιστα κατά τρόπο αξεδιάλυτο. Η σχηματική αναφορά στα επιμέρους συστατικά τους είναι μια αναγκαία σύμβαση: μια μέθοδος να μιλήσει κανείς κάπως κατανοητά γι' αυτές

τις σύνθετες μορφές. Με όσα είπα ως εδώ με τρόπο σχηματικό, έδωσα ασφαλώς μια ατελή εικόνα του έργου που με απασχόλησε -είναι άλλωστε και ο χώρος περιορισμένος. Αμεσότερα πάντως, πληρέστερα και εγκυρότερα μιλάνε τα ίδια τα ποιητικά κείμενα. Για τούτο κρίνω σκόπιμο να παραθέσω ακόμα δύο ποιήματα χωρίς κανένα προσδιορισμό από την πλευρά μου.

Φυλλομέτρια παλιά βιβλία για να σε συναντήσω

Δυσκολεύτηκα να σ' αναγνωρίσω καθώς σ' είχαν ντύσει

Τόσα στολίδια τόσες ρίμες το φόρεμα πεταμένο στην άκρη

Οι μπογιές στο πρόσωπο ανακατεμένες με δάκρυα κι ένας

Έρωτας αποκαμωμένος ύστερα από ένα μπουκάλι φτηνό

Κρασί με χαμένες εκείνες τις «μικρές άσπρες φωνές»

Ανάμεσα στις απεγνωσμένες κραυγές της πτώσης στο

Βάραθρο της απελπισίας ποιος μίλησε για φεγγάρια

Κι ανοιχτούς ορίζοντες; Εσύ που γνώρισες τους σκοτεινούς

Δρόμους του πάθους μισή ενοχή και μισή λαχτάρα

Με το φιλί ανάμεσα απαγχονισμένο ξεφωνίζοντας

Σ' έρημες στοές γκρεμίζοντας τους βράχους της μοναξιάς

Ναρκοθετώντας περιοχές όπου ανίδεοι μηρυκάζαν

Τον βολικό έρωτά τους πως κατάντησες έτσι ανάμεσα

Σ' ένα σύζυγο και σ' ένα γραφείο πως πάχυνες.

Η ποίησή μου έγινε κιόλας σαράντα χρόνων τη θυμάμαι

Να μπουσουλάει στις σελίδες των περιοδικών και να την

Κυνηγώ μήπως μου ξεφύγει και περάσει στο περιθώριο

Του χειρογράφου μεγαλώνοντας δεν έκανε

εύκολα παρέες

Μονάχα με ορισμένες συνομήλικες συναντιόταν σε κανένα

Ταβερνάκι δεν έγινε ποτέ του συρμού ούτε οι φίλες της

Άλλωστε και τώρα μένει σπίτι διαβάζει παλιά γράμματα

Ακούει Μολδάβα σε δίσκους από βινύλιο -τα παράσιτα

Είναι πρωινό ξύπνημα των πουλιών κι αχός από καταρράκτες-

Βλέπει παλιές ασπρόμαυρες φωτογραφίες που τα λένε όλα

Η ποίησή μου έγινε σαράντα χρόνων κι αρχίζει να γκριζάρει.

Στη φράση του τίτλου «ένας σημαντικός ηπειρώτης ποιητής», το κατηγορούμενο «σημαντικός» αναφέρεται στο «ποιητής» και όχι στο «ηπειρώτης». Γιατί ο Πορφύρης είναι βέβαια ηπειρώτης ποιητής, αλλά σημαντικός είναι στα ευρύτερα πλαίσια της μεταπολεμικής μας λογοτεχνίας. Είναι αλήθεια πως η ποίησή του «δεν έγινε του συρμού». Αλλά ο ίδιος ο ποιητής είναι εκ πεποιθήσεως αντίθετος σε κάθε μορφή πολιτικής με σκοπό τη δημόσια προβολή του έργου του και του εαυτού του. Γι' αυτό δεν διεκδίκησε ποτέ την παρουσία του σε εφημερίδες, περιοδικά ευρείας κυκλοφορίας, ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, συνέδρια κλπ. Μολαταύτα η δουλειά του είναι γνωστή στους πνευματικούς κύκλους, έχει προσεχτεί από την κριτική, έχει περάσει σε ανθολογίες και αναφέρεται σε πανεπιστημιακά συγγράμματα. Εξαίρεση αποτελούν τα Γιάννινα, η πατρίδα του, που -τι ντροπή- τον αγνοούν παντελώς. Και περιοδικά δεν έλειψαν από αυτή την πόλη και εφημερίδες και πολιτιστικά σωματεία και Φιλοσοφική Σχολή. Κι όμως απόλυτη σιωπή για τον Πορφύρη. (Όπως άλλωστε και για το Δημήτρη Χατζή προτού να έρθει στην εξουσία το ΠΑΣΟΚ). Ας είναι τουλάχιστο αυτή η σύντομη παρουσίαση η απαρχή μιας στενότερης γνωριμίας με το έργο και τον άνθρωπο.

COMPU LINK
N E T W O R K

2MBPS

Άμεση Σύνδεση
τηλ. 73.776

www.compulink.epirus.gr

Άρης, ο αρχηγός των ατάκτων

μια νέα μυθιστορηματική βιογραφία

για τον Άρη Βελουχιώτη από τον Διονύση Χαρπτόπουλο

«Το απόγευμα της Κυριακής 7 Ιουνίου 1942, όσοι κάτοικοι της Δομνίστας (σ.σ.ενός απομονωμένου χωριού της Ευρυτανίας) βρίσκονταν στην πλατεία του χωριού, το πρώτο πράγμα που άκουσαν ήταν ένα ομαδικό και βρονώδες

Μαύρη είν' η νύχτα στα βουνά...

Μετά είδαν να μπαίνει ορμητικά τραγουδώντας ένα τμήμα οπλοφόρων, συντεταγμένο κατ' άνδρα, με την ελληνική σημαία μπροστά. Επικεφαλής είναι ο Άρης...»

Ζητάει να του φωνάξουν τον πρόεδρο του χωριού και από αυτόν την άδεια να μιλήσει στους κατοίκους. Με τον σεβασμό που δείχνει στις τοπικές αρχές τον κερδίζει. Ο πρόεδρος βάζει να χτυπήσουν οι καμπάνες και να μαζευτεί ο κόσμος στην πλατεία. Ο Άρης απευθύνεται στους συγκεντρωμένους:

-Πατριώτες, είμαι ο ταγματάρχης Πυροβολικού Άρης Βελουχιώτης, συστήνεται. Κηρύσσω σήμερα την επανάσταση κατά των κατακτητών και των ντόπιων συνεργατών τους.

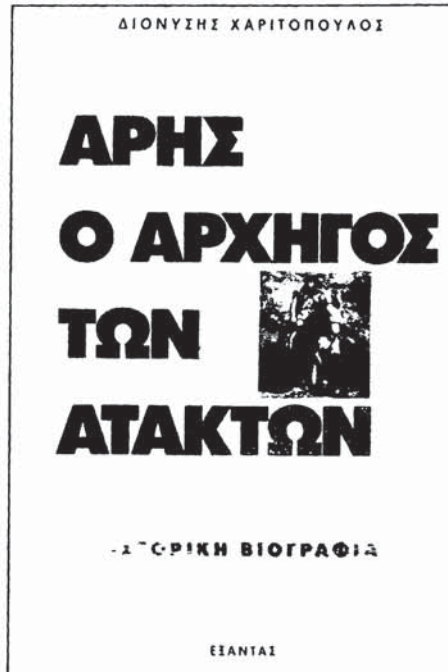
Στην ομιλία του, τοποθετεί το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινηθεί η επανάσταση: Πρόκειται για ένα απελευθερωτικό αγώνα, ένα νέο '21! Μαζί με την εξέγερση κατά του κατακτητή, απαραίτητη είναι η κατοχύρωση της λαϊκής κυριαρχίας για να μην επαναληφθούν τα παθήματα του παρελθόντος.

Η αντίδραση των κατοίκων μπροστά σε μια άτακτη κομπανία που ελάχιστα θυμίζει στρατό και στον άγνωστο ηγέτη της που κηρύττει επανάσταση (!) θα μπορούσε και να ήταν ολότελα διαφορετική. Όμως οι κάτοικοι της Δομνίστας ενθουσιάζονται. Η γλώσσα του Άρη μιλάει στην ψυχή τους, τους θυμίζει το ελληνοϊταλικό

έπος (το χωριό έχει χάσει δέκα νέους στον πρόσφατο πόλεμο) και ξυπνάει μέσα τους την έμφυτη ανυποταξία στον κατακτητή που η συνθηκολόγηση έχει βίαια, σχεδόν ατιμωτικά, καταπνίξει.

Η μεγάλη πορεία του Άρη στα χωριά της Ευρυτανίας έχει ξεκινήσει. Μαζί της, εκείνη την μέρα στην Δομνίστα, ξεκινάει η ιστορία της ελληνικής Εθνικής Αντίστασης, στην οποία ο Άρης Βελουχιώτης παίζει κυρίαρχο ρόλο. Τα πρώτα βήματα της πορείας είναι δύσκολα. Νέα άτομα προ-

στίθενται συνεχώς στην ομάδα, πολλοί όμως δεν αντέχουν τις κακουχίες και αποχωρούν. Η κατάσταση είναι ρευστή μέχρι την πρώτη στρατιωτική αναμέτρηση με τον εχθρό, που θα προσδώσει στους αντάρτες το κύρος που επιθυμούν. Όπως είναι ρευστή και σε άλλους τομείς, εκτός από τον αριθμητικό. Εκείνοι που μένουν πρέπει να ενστερνιστούν τις αρχές λειτουργίας της ομάδας. Άμεση δημοκρατία και συνελεύσεις για προβιβασμούς και τιμωρίες, για κάθε σπουδαία απόφαση. Απόρριψη κάθε

κέψης για πλιάτσικο.

Και το κυριότερο: Τα κομματικά όργανα του ΚΚΕ δεν έχουν πειστεί για την αναγκαιότητα του αντάρτικου. Το δέχονται με την λογική «άστο να βρίσκεται, να υπάρχει». Ιστάζουν, ταλαντεύονται, και αποδέχονται την ιδέα του αντάρτικου στα βουνά μόνο όταν και οι Γερμανοί έχουν εισβάλλει στην βρετανική Ένωση και κάθε αυταπάτη που είχε κλιεργηθεί με το σύμφωνο Χίτλερ - Στάλιν έχει εκλείψει, αφού πρώτα έχει σπείρει απίθανη σύγχυση στους Έλληνες κομμουνιστές.

Οι σχέσεις Άρη - κομματικής ηγεσίας είναι έντα στην κόψη του ξυραφιού και ακολουθούν μια αντιφατική πορεία από τον θρίαμβο μέχρι τον κομματικό στιγματισμό και την αυτονομία.

Το βιβλίο ακολουθεί αυτή την πορεία με όποιο μυθιστορηματικό. Είναι γλαφυρό, κάνει πλήρη χρήση των διαλόγων, ζωντανεύει τα πάθη και τις καταστάσεις. Έχει βέβαια και τις αναμιξίες του. Δεν αποφεύγει τις πολιτικές αποουστεύσεις ενώ αντιμετωπίζει πάντα τον Βελουχιώτη ως ήρωα. Θα έλεγε κανείς ότι είναι προορισμένο από την αρχή να γίνει μπεστ σέλλερ.

Για ποιους είναι ήρωας ο Βελουχιώτης;

Και πράγματι, ένα βιβλίο για τον Βελουχιώτη μπορεί να έχει επιτυχία για τους ίδιους λόγους που ο Βελουχιώτης αποτελεί ήρωα για χιλιάδες Έλληνες και που η περίφημη βιογραφία του με την παχιά γενιάδα, το πέλινο τζάκετ, το μαύρο καλπάκι και το βαθύ έμβλημα εξακολουθεί να στοιχειώνει τους τοίχους αναρίθμητων σπιτιών.

Ο Βελουχιώτης δίνοντας το έναυσμα για την εθνική αντίσταση, ξύπνησε στους Έλληνες την μνήμη του νικηφόρου αγώνα κατά των φασιστών. Ο τρόπος που οι Στρατηγοί συνθηκόλησαν με τους Γερμανούς το 1941, η ηθική παραρράκωση των νικητών του ελληνοϊταλικού

πολέμου που είδαν τους εαυτούς τους να μετατρέπονται σε άτακτα μπουλούκια κατά την συνθηκολόγηση, ξεπλύθηκε με την Εθνική Αντίσταση. Από αυτή την άποψη, η σημασία της Εθνικής Αντίστασης δεν ήταν κυρίως στρατηγική για το έθνος, μα πρωτίστως ψυχολογική. Επιπλέον ο Βελουχιώτης αποτελεί για πολλούς Έλληνες την συνέχεια του αγώνα για την Δημοκρατία, μετά το τέλος της κατοχής.

Διαβάζοντας το βιβλίο στο μυαλό μου γυρνάνε δύο παράλληλες ιστορικά και πολιτικά φιγούρες, ο Άρης και ο Τσε. Λατρεύτηκαν και οι δύο, μυθοποιήθηκαν μετά τον θάνατό τους, μα είχαν ένα τέλος δραματικό σε δύσβατα βουνά της Βολιβίας ή της Ελλάδας. Και πέρα από τον τρόπο του θανάτου, στο τέλος της ζωής τους ηττήθηκαν και οι δύο πολιτικά αφού πρώτα αποκόπηκαν από την εργατική τάξη που ήταν η μόνη που θα μπορούσε να τους στηρίξει.

Πρόσφατα ο Τσε έγινε της μόδας. Μάλλον κάποιοι έκριναν ότι δεν είναι πια επικίνδυνος. Το αντίθετο μάλιστα, τα ποικίλης ύλης περιοδικά έσπευσαν να πουλήσουν την εικόνα του στο εξώφυλλό τους. Δεν πειράζει, καλό είναι η νέα γενιά να έρχεται σε επαφή με τους ήρωες, με κάθε τρόπο. Για τον Βελουχιώτη το «εμπάργκο» που έστησε και το ίδιο του το κόμμα, δεν έχει ακόμα αρθεί. Είναι φανερό ότι με αυτές τις σκέψεις αποφασίζουμε να κάνουμε το εξώφυλλο του βιβλίου του Δ. Χαριτόπουλου κύριο θέμα στο εξώφυλλό μας αυτού του τεύχους.

Δ. Χαριτόπουλος

Ψυχανάλυση για...όλες τις ηλικίες

Ο εκδότης που θα αποφασίσει να χρηματοδοτήσει μια σειρά με τον τίτλο «Ψυχαναλυτική Βιβλιοθήκη» προσκρούει σε κάποιες αναπαραστάσεις -κλισέ του «συλλογικού μας ασυνειδήτου»: Αν τολμούσε να πραγματοποιήσει εκ των προτέρων ένα μικρό γκάλοπ με την ψυχαναλυτικής έμπνευσης ερώτηση «πού σας παραπέμπει ο όρος ψυχανάλυση;» θα κατέληγε με μια συλλογή από ετερόκλητες εικόνες. Πρώτη και καλύτερη εκείνη ενός ασπρομάλλη μουσάτου με γυαλιά ο οποίος ξαπλώνει νευρασθενικές αστές σε ένα ντιβάνι και τους ζητά να ξεθάψουν κάθε απωθημένη επιθυμία σεξουαλικής φύσεως με αφετηρία την ερώτηση «πώς ήταν η σχέση με τον πατέρα σας;». Ακολουθεί μια σαλάτα παρανοήσεων, όπου ο όρος ψυχανάλυση συνδέεται με την μετεμψύχωση, το «κάρμα»,

την τηλεπάθεια, τα μέντιουμ και τα προφητικά όνειρα. Ο μουσάτος με τα γυαλιά φορό μανδύα και γίνεται γκουρού.

Δύο εκδοτικοί οίκοι ανέλαβαν την «μύηση» του ελληνικού αναγνωστικού κοινού σε ψυχαναλυτικά κείμενα χωρίς να πέσουν στην παγίδα της κακής μετάφρασης ή της αφελούς εκλαϊκευσης που κρύβεται πίσω από φαιδρούς τίτλους του τύπου: «Ψυχανάλυση για αδαείς», «Ψυχανάλυση για προχωρημένους», «Σεξ και ψυχανάλυση» κτλ. Πρόκειται για τις εκδόσεις Επίκουρος με την σειρά «Άνθρωπος και Κόσμος» και τις εκδόσεις Καστανιώτη με την «Ψυχαναλυτική Βιβλιοθήκη». Οι τελευταίες κάνουν ένα βήμα μπροστά εγκαινιάζοντας την «Ψυχαναλυτική Βιβλιοθήκη για το Παιδί και τον Έφηβο», μια έκδοση που πραγματοποιείται με την επιμέλεια της Ελληνικής Εταιρείας Ψυχαναλυτικής Ψυχοθεραπείας Παιδιού.

Διπλή πρόκληση

Ο κύκλος αυτής της σειράς συνεχίζει την παράδοση της Ψυχαναλυτικής Βιβλιοθήκης και απευθύνεται σε ένα ευρύ κοινό, ειδικών και μη, με την προϋπόθεση ενός στοιχειώδους μόνο θεωρητικού υπόβαθρου.

Η πρόκληση είναι διπλή: από τη μια ο μύθος της ψυχανάλυσης και από την άλλη η ψυχολογία του παιδιού και του εφήβου που συνδέεται παραδοσιακά στην Ελλάδα με ένα πλέγμα εδραιωμένων προκαταλήψεων και σχηματοποιημένων αντιλήψεων. Η συνταγή είναι γνωστή και για χρόνια δοκιμασμένη: Το παιδί αντιμετωπίζεται ως πρόεκταση των γονέων του ή του εκάστοτε εκπαιδευτικού συστήματος και δικαιούται να αντιμετωπίζει προβλήματα που εξαντλούνται στο δίπτυχο «μαθησιακές δυσκολίες - οικογενειακές εντάσεις». Στην περίπτωση

του εφήβου, κυριαρχεί το «σύνδρομο Τζέιμς Ντίν» (κρίση ταυτότητας και επανάσταση χωρίς αιτία).

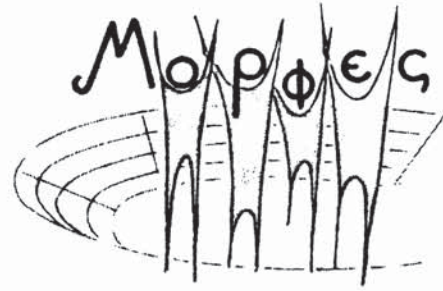
Το εγχείρημα των εκδόσεων Καστανιώτη φαίνεται να απαντά επιτυχώς στην πρόκληση με κείμενα ζωντανά και ενδιαφέροντα. Αφορούν στις σύγχρονες εφαρμογές της ψυχανάλυσης και αναλαμβάνουν να αποδώσουν στο παιδί και τον έφηβο την αυθύπαρκτη ψυχική πραγματικότητα που για χρόνια τους αρνούνται εκπαιδευτικοί και «ειδικοί του χώρου».

Τα βρέφη στο ντιβάνι

Θα συμβουλευάμε τους ενδιαφερόμενους να ξεκινήσουν την εξερεύνηση της σειράς με το βιβλίο του **Μπερτραν Κράμερ** «Επάγγελμα Μωρό» που αναφέρεται, ούτε λίγο ούτε πολύ, στις ψυχοθεραπείες βρεφών! Ακροβατώντας ανάμεσα σε ένα είδος μυθιστορηματικής γραφής και έναν σαφή επιστημονικό λόγο, ο συγγραφέας (ψυχαναλυτής και παιδοψυχίατρος ο ίδιος) αναλύει τους μηχανισμούς των πρώιμων σχέσεων ανάμεσα στους γονείς και το παιδί. Παρουσιάζει με χιούμορ και ευαισθησία κάποιες πρωτότυπες ψυχοθεραπείες μητέρας-βρέφους και προσπαθεί να αποδείξει ότι το νεογέννητο διαθέτει νοημοσύνη και ικανότητα για επικοινωνία. Το βιβλίο παρουσιάζει ενδιαφέρον για τους γονείς (υποψήφιους και νυν), αλλά και για όποιον φιλοδοξεί να κατανοήσει τις δυνάμεις που καθορίζουν την ατομική του ιστορία και τον τρόπο με τον οποίο γράφεται το σενάριο των διαπροσωπικών του σχέσεων.

Στην ίδια σειρά έχουν κυκλοφορήσει ήδη: «Εφηβική διαταραχή και ψυχικός κλονισμός» του **Μ. Λόφερ**, «Ο ψυχοθεραπευτής του παιδιού» των **Μ. Μπόστον** και **Ν. Ντος**, «Μέλαιν Κλαϊν» της **Χ. Σήγκαλ**, «Ο διαπροσωπικός κόσμος του παιδιού» του **Ντ. Στέρν**, «Δημιουργία και διακοπή των συναισθηματικών δεσμών» του **Τζ. Μπόλμπυ**.

Καλλιρρόη Μ.

Art & café

Καποδιστρίου 20
Ιωάννινα, τηλ. 0651-45.515

- **Συναυλίες**
- **Θέατρο Δωματίου**
- **Μουσικά ταξίδια**
- **Εκθέσεις**
- **Θεατρικά Αναλόγια**
- **Κουκλοθέατρο**

Κύκλοι

- **Ποίηση και μουσική**
- **Νέοι Δημιουργοί**
- **Μουσική και μουσικοί**

Κάθε μέρα

Ανοιχτά

Εν χορδαίς και οργάνοις μια περιήγηση στους χώρους με ζωντανή μουσική

Αν βαρεθήκατε τις βιόλες και τα βιολοντσέλλα και το δραστήριο Μέγαρο της οδού Αγίας Μαρίνας, κι αν είστε μεταμεσονύκτιος τύπος, υπάρχουν και άλλοι χώροι που προσφέρονται χωρίς κομπορρημοσύνη και περισσοτεχνία για μια διασκέδαση με ζωντανή μουσική, αρκεί να είναι κανείς φίλος του είδους.

Όπως κάθε χρόνο, και φέτος απ' όλα έχει ο μπαχτσές στα νυχτερινά μαγαζιά. Το "όλα" βέβαια είναι σχετικό, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά την ελληνική μουσική, αφού τα όρια των στυλ έχουν από καιρό ξεθωριάσει. Είναι δύσκολο ας πούμε να βρει κανείς αμιγές ρεμπετάδικο, ή κάτι που να μοιάζει με μπουάτ, ή έστω καθαρά "σκυλάδικο". Κοινωνικό ή μουσικολογικό φαινόμενο, η ομογενοποίηση αυτή της ελληνικής μουσικής δεν είναι σίγουρα για καλό....

Έτσι τα πρώην λαϊκά μαγαζιά όπου το ουίσκι σερβιριζόταν ως μπουκάλι έχουν γίνει πλέον σχεδόν οικογενειακά. Ως clubs, ripaο bars ή λαϊκά κέντρα, προσφέρουν πρόγραμμα με μεγάλες συνήθως ορχήστρες, περισσότερους του ενός τραγουδιστές (διαβαθμισμένου μάλιστα πρεσιτζ), ενίοτε δε και μπαλέτο. Το κοινό προσέρχεται μετά τις 23.00 και κατά κανόνα δεν αποχωρεί χωρίς να επιδοθεί σε ιπτάμενο επιτραπέζιο τσιφτετέλι.

Σ' αυτήν την κατηγορία, άνοιξαν φέτος το **Βιπς**, που από την Γ. Παπανδρέου μετακόμισε στο Πέραμα, το **Βίβα** (πρώην Χάραμα) στην πλατεία Πάργης, ο **Σκορπιός** στον περιφερειακό, στη διασταύρωση για Κοζάνη, και το **Φόρουμ**, βγαίνοντας από την πόλη με κατεύθυνση την Αθήνα, απέναντι από το ξενοδοχείο Βυζάντιο. Εδώ το μπουζούκι πρωταγωνιστεί στο μουσικό πρόγραμμα που κατά τα άλλα στηρίζεται σε συνθεσάιζερς. Αν καταφέρει κανείς να αντέξει το εξοντωτικό ποτ-πουρί παλιών και

νέων σουξέ, είναι πιθανό προς το τέλος του προγράματος να θυμηθεί τον παλιό καλό καιρό της παραγγελιάς και των μάγγικων εκτελέσεων.

Δεύτερη κατηγορία συγκροτούν οι χώροι μικρότερων διαστάσεων από τους προηγούμενους, που προσειδιάζουν στις παλιές μπουάτ από την άποψη ότι καλλιεργούν ένα ρεπερτόριο λιγότερο χορευτικό, που δεν προτρέπει (χωρίς και να αποκλείει) σε επιτραπέζιο ξεσάλωμα. Νικολακοπούλου, Κραουνάκης και Παπαδημητρίου έχουν εδώ την τιμητική τους (δεν χρειάζεται καν να αναφέρουμε τον Νταλάρα που σαν την coca cola πάει με όλα...). Το στενόχωρο και πάντα γεμάτο **Αβαντάξ** στην Ναπολέοντος Ζέρβα και η **Βίβλος**, στην οκιά των Λιθαριτσιών, Γαριβάλδη και Μετσόβου γωνία, εκπροσωπούν επάξια αυτήν την κατηγορία, χωρίς να ξεχνάμε την (υποβλητική) **Όπερα** στην Ανεξαρτησίας.

Η τρίτη κατηγορία είναι στην ουσία κοντά στην πρώτη, αλλά προτείνει διασκέδαση λιγότερο δαπανηρή και περισσότερο γαστρονομική. Τοποθετείται στην ευθεία της εξέλιξης της λαϊκής ταβέρνας, με ανάλογη κουζίνα και ρεπερτόριο αρκούντως ευρύ, από κλαρίνο μέχρι "φοιτητική" μπαλλάντα, χωρίς ιδιαίτερες τεχνικές απαιτήσεις ως προς την εκτέλεση. Αρχίζοντας από το Πέραμα, το **Συμπόσιο** είναι μια λαϊκο-ταβέρνα με πίστα για κάθε ασυγκράτητο και δεινό εκτελεστή ζεϊμπέκικου ή τσιφτετελιού, όπως άλλωστε συμβαίνει κατά κόρον και στην δυτική άκρη του μώλου με τον Κύκνο, που συγκεντρώνει κυρίως φοιτητές. Η **Άγωνα Γραμμή**, που γειτονεύει με τις φυλακές Σταυρακίου, προτείνει ένα ταυτόσημο και τρόπο διασκέδασης με τα προηγούμενα πρωτοτυπώντας όμως στο ρεπερτόριο με μια "δημοτική" παρένθεση στο μέσον του προγράμματος.

Τέλος στην στοά Πεπόνη υπάρχει το εστιατόριο-ταβέρνα **Στου Θωμά** με ρεπερτόριο που τείνει προς το ελαφρολαϊκό ύφος. Στα ίδια πλαίσια κινούνται τόσο ο **Καρβούνης**, στον δρόμο προς την Ελεούσα (φεύγοντας προς Ηγουμενίτσα), όσο και ο **Κήπος** απέναντι από το ξενοδοχείο Αλέξιος, με την διαφορά ότι το πρόγραμμα περιορίζεται στο τελευταίο τρίήμερο της εβδομάδας.

Εκτός κατηγοριών, καταγράψαμε κάποιους χώρους με συγκεκριμένες ιδιαιτερότητες, διαφορετικές για τον καθένα, οι οποίοι κοινό σημείο έχουν τις ολιγομελείς ορχήστρες. Οι καινούργιες **Επάλξεις** στην Σκάλα όπως και το **Σούσουρο** πίσω από την Ακαδημία είναι οι μόνοι χώροι στους οποίους μπορεί κανείς ν'ακούσει καλή λαϊκο-ρεμπέτικη μουσική χωρίς πολλούς νεωτερισμούς και, το σημαντικότερο, σε υποφερτά ντεσιμπέλς. Πρόκειται για δύο μικρούς σε έκταση χώρους που μπορούν να αποτελέσουν "στέκια" για φανατικούς θαμώνες. Το **Φαγιούμ** (Καφενείο Γυναικών) προσφέρει από την Πέμπτη έως την Κυριακή μουσική που κινείται σ'ένα αρκετά μπουναίστικο ύφος, ενώ κάθε Τρίτη οργανώνει φοιτητική βραδιά. το **Οινορειαχείο** της οδού Αβέρωφ πρωτοτυπεί συνοδεύοντας τα γεύματά σας με ζωντανή μουσική τα μεσημέρια του ίδιου τριμήνου.

Για το τέλος αυτής της παρουσίασης αφήσαμε χώρους που προσφέρουν ζωντανή μουσική άλλων τύπων. Ροκ μπορεί ν' ακούσει κανείς καθημερινά στο **Νταντά**, καταξιωμένο πια φοιτητικό στέκι, όπως και στην παραλίμνια **Αίγλη**, που προσφέρει και μια ρεμπέτικη βραδιά (κάθε Δευτέρα). Τέλος το **Μαντζάτο** προσφέρει ζωντανή ροκ μουσική κάθε Τρίτη βράδυ, εκτός από τις έκτακτες διοργανώσεις που έχουν συνήθως εξασφαλισμένη επιτυχία.

Στον εξώστη του γυάλινου κτηρίου που βρίσκεται επί της Χ. Τρικούπη απέναντι από το βιβλιοπωλείο Δωδώνη, υπάρχει το **Πλάνετ** όπου μόνο κάθε Κυριακή βράδυ μπορεί κανείς ν' ακούσει τζαζ μουσική.

Πρέπει τέλος να σημειωθεί και ο μοναδικός χώρος που φιλοξενεί την δημοτική μουσική και το κλαρίνο κατ' αποκλειστικότητα. Ο χώρος αυτός που ακούει στο όνομα **Κάτι Άλλο**

Αποστόλης - Χάρης, στο «σούσουρο»

προσφέρει παραδοσιακές βραδιές από την Πέμπτη και μέχρι το τέλος της εβδομάδας και βρίσκεται μετά το Γηροκομείο, στην οδό Μαυρογιάννη 1.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Βίβλος	30594
Στου Θωμά	23886
Κήπος	78287
Οινορειαχείο	26477
Όπερα	79405
Φόρουμ	43326
Σκορπιός	25145
Αίγλη	36311
Κύκνος	75557
Επάλξεις	27451
Μαντζάτο	22447
Φαγιούμ	74678
Καρβούνης	62962
Συμπόσιο	81250
Σούσουρο	66969
Βιπς	81191
Βίβα	76203

ANASTASIA - Melourgia

Οι ANASTASIA έγιναν γνωστοί στην Ελλάδα από το soundtrack της ταινίας "Πριν τη βροχή" καθώς επίσης και από δύο συναυλίες που έδωσαν πέρυσι και πρόπερσι στη Θεσσαλονίκη.

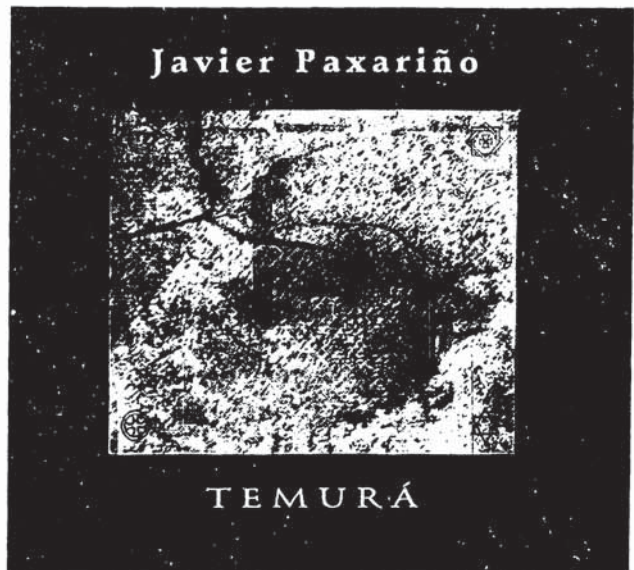
Η πρώτη εντύπωση που αποκομίζει ο ακροατής του δίσκου αυτού είναι οι DEAD CAN DANCE αποφάσισαν ξαφνικά να γράψουν βυζαντινή μουσική.

Τα ηχοχρώματα του Βυζαντίου, ο υποβλητικός μυστικισμός των ορθόδοξων μοναστηριών αλλά, ταυτόχρονα, και το πάθος των πολύπαθων λαών των Βαλκανίων και η παγανιστική κληρονομιά που υπάρχει στις ψυχές μας συνθέτουν ένα μουσικό δημιούργημα που η αρμονία και ο όγκος των συνθέσεών του θα ικανοποιήσει απόλυτα κάθε λάτρη αυτού του είδους της μουσικής.

Οι ANASTASIA μας έρχονται από την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και παρά τους αναπόφευκτους συνειρμούς που γεννά αυτό το γεγονός, η πρώτη σκέψη που έρχεται στο μυαλό του ακροατή είναι: "ή αυτοί είναι μεταμφιεσμένοι Έλληνες ή, τελικά, έχουμε πολύ περισσότερες ομοιότητες με το λαό αυτό παρά διαφορές".

Η παραγωγή του δίσκου έγινε στην Ελλάδα από την LIBRA RECORDS, μια εταιρεία που δραστηριοποιείται στο χώρο της εναλλακτικής μουσικής με εισαγωγές κυρίως αλλά και κάποιες δικές της παραγωγές.

JAVIER PAXARINO - Temura

Jazz, μουσικές ανατολίτικες αλλά και ρυθμοί λάτιν απαρτίζουν τα κομμάτια του δίσκου αυτού.

Ο Paxarino συνθέτει διαφορετικά μουσικά ακούσματα σε ένα σύνολο που άλλοτε φέρνει στο μυαλό νύχτες της ερήμου κι άλλοτε μεσαιωνικούς χωρούς κι όλα αυτά με το απαλό άγγιγμα των jazz αυτοσχεδιασμών.

Temura είναι μία από τις τρεις καμπαλιστικές τεχνικές σύμφωνα με την οποία οι ήχοι διαθέτουν μια εσωτερική δύναμη και ο συνδυασμός τους επιφέρει τα ποθητά αποτελέσματα για τον καμπαλιστή ιεροφάντη που τους χρησιμοποιεί. Μέσα από μια τέτοια παράδοση ο Paxarino ανασύρει αρχετυπικά αισθήματα και έντεχνα τα προσφέρει στον ακροατή ασκώντας με το δικό του τρόπο την αρχαία μαγική τέχνη της Καμπάλα.

Ακούστε τον σε ειδικό περιβάλλον, με ηρεμία και απολαύστε το απόσταγμα της Temura.

Θοδωρής Αλεξίου

Η Κίνηση του 15νθήμερου

Η Μεγάλη Νύχτα των Διαφημισοφάγων

Ενός μήνα ταινία διάρκειας 8 ωρών και 500 διαφημιστικών σποτ του γάλλου Ζαν Μαρί Μπουρσικό ηγείται η Νύχτα των Διαφημισοφάγων που πραγματοποιείται στο Πνευματικό Κέντρο σήμερα, Παρασκευή 14 Νοέμβρη από τις 8 το βράδυ μέχρι ...τελικής πτώσεως. Η εκδήλωση, που αποτελεί γεγονός για τους πολλούς φίλους των διαφημίσεων, διοργανώνεται από την Βότκα Αμπσολουτ, την διαφημιστική εταιρία Λαβρύς και το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. Το εισιτήριο κόστιζει 2,500 δραχ. Αναρωτιόμαστε μόνο αν η εκδήλωση ...διαφημίστηκε επαρκώς.

ΚΙΝΗΣΗ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΠΡΟΣΩΠΑ - ΕΚΔΡΟΜΕΣ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Φωτογραφικό ταξίδι ως τις 15 Νοεμβρίου

Το Φωτογραφικό και Λογοτεχνικό Ταξίδι στον 19ο αιώνα, βασισμένο στο αρχείο του κ. **Χάρη Γιακουμή** συνεχίζεται στην Δημόσια Βιβλιοθήκη και τελειώνει αύριο Σάββατο 15 Νοέμβρη. Την εκδήλωση συνδιοργανώνουν το Γαλλικό Ινστιτούτο - Παράρτημα Ιωαννίνων (υπηρεσία της Γαλλικής Πρεσβείας) και η Ζωσιμαία Δημόσια Βιβλιοθήκη.

Η έκθεση συσχετίζει φωτογραφίες της Ελλάδας 1850-1900 από την προσωπική συλλογή (τα πρωτότυπα παρουσιάζονται στην Αθήνα) του Χ. Γιακουμή και ταξιδιωτικές αφηγήσεις από καλλιτέχνες σαν τον Σατομπριάν ή τον Φλομπέρ.

Στα εγκαίνια της έκθεσης που έγιναν το περασμένο Σάββατο, ο συλλέκτης μίλησε στο κοινό για την Ιστορία της Φωτογραφίας στην Ελλάδα.

Παπασπύρου ως τις 15 Νοεμβρίου

Συνεχίζεται ως το Σάββατο 15 Νοεμβρίου η έκθεση της **Νίκης Παπασπύρου** (θέμα από την έκθεση στο εξώφυλλο του δεύτερου τεύχους μας) στην γκαλερί Αμυμώνη.

Η Παλαιοχριστιανική Ναύπακτος

Οι Φίλοι του Βυζαντινού Μουσείου και η 8η Εφορεία Βυζαντινών αρχαιοτήτων συνεχίζουν τους κύκλους διαλέξεων με την παρουσίαση από την κ. **Βάσω Παπαγεωργίου** των Νεώτερων ανασκαφικών δεδομένων για την Παλαιοχριστιανική Ναύπακτο. Η διάλεξη θα γίνει την Πέμπτη 27 Νοεμβρίου στις 6:30 το απόγευμα στην αίθουσα εκδηλώσεων του Μουσείου, στο Ίτς Καλέ.

Πώς το στρώνουν το τραπέζι;

Εκδήλωση με θέμα την τέχνη του τραπεζιού οργανώνει το τοπικό συμβούλιο Οδηγών με μια ομάδα συνεργατών τους, την Κυριακή 16 Νοέμβρη στο Ξενία, από τις 11 το πρωί ως τις 10 το βράδυ.

Γιορτή Τσίπουρου

Ο πολιτιστικός σύλλογος Στρατίνιστας Πωγωνίου διοργανώνει την 11η γιορτή τσίπουρου στην Στρατίνιστα το Σάββατο 15 Νοεμβρίου το απόγευμα.

Προσεχώς

Στην επόμενη εκδήλωση της Λέσχης Φίλων του Φανταστικού, που θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 28 Νοέμβρη (ημέρα κυκλοφορίας του 4ου τεύχους μας, στο οποίο θα περιέχονται και περισσότερες πληροφορίες για την εκδήλωση) ο ψυχίατρος **Φαίδων Κυρίμης** θα διαβάσει το αδημοσίευτο διήγημά του *Το Πρόσωπο*, ενώ την Δευτέρα 1 Δεκέμβρη στο ΤΕΕ, τμήμα Ηλείου πραγματοποιείται εκδήλωση προς τιμή του Στάθη Παπαβρανούση, την οποία επίσης θα προλογίσουμε στο επόμενο τεύχος μας.

Πού πήγαν τα παιδιά του Βόλλει;

Την αγαπήσαμε την ομάδα βόλλει του ΑΓΣΙ. Όμοια και όσοι δεν ασχολούνται με τα αθλητικά: γνώριζαν και ενδιαφέρονταν για αυτά τα παιδιά που λες και ήρθαν από το πουθενά εμφανίστηκαν το 1990 στην Α1 κατηγορία και επί μία εξαετία σχεδόν μας χάρισαν νίκες και θέαμα -πώς να ξεχάσουμε αλήθεια εκείνες τις υπέροχες νίκες ενάντια στον Ολυμπιακό. Τα παιδιά του βόλλει τα νιώθαμε δικά μας, σαν ένα κομμάτι της δικής μας πόλης. Με

Γρηγόρης Ρουσάκης

υποβιβασμό στην Α2 το καλοκαίρι του '96 υγαν τρεις από τους καλύτερους παίκτες και σύλλογος κατρακύλησε φέτος στην Β' Εθνική.

Ο Γρηγόρης Ρουσάκης και ο Παύλος Αποστόλου πήγαν στον Ηρακλή της Θεσσαλονίκης στον οποίο αγωνίζονται και τους μαζί μ' ένα άλλο παιδί της Ηπείρου τον ύσανθο Κυριαζή από την Πρέβεζα. Ο Ρουσάκης, μάλιστα, κλήθηκε και στην Εθνική τρών κάτι που άλλωστε του άξιζε. Ο Γιώργος Παππός πήγε στον Πανελλήνιο της Αθήνας, έβηκαν στην Α1 και φέτος είναι αντίπαλοι των Λιών του συμπαϊχτών.

Μια χαρά τα περνάνε εκεί στα ξένα απ' ότι γίνεται. Γιατί, όμως, έφυγαν απ' τα Γιάννενα;

Παύλος Αποστόλου

Τα λόγια τους είναι χαρακτηριστικά. Για τον Αποστόλου ήταν καθοριστική “η αδιαφορία των παραγόντων και υπ(αν)εύθυνων της ομάδας να μας κρατήσουν, η οφειλή χρημάτων (1,5εκατ. από 3 χρόνια) και η θέληση για βόλλει κάτω από καλύτερες συν-

θήκες”. Ο Παππός συμπληρώνει: “Η απόφαση ήταν πολύ δύσκολη αλλά και αναπόφευκτη για κάποιον που βλέπει ότι τις προσπάθειές του δεν τις σέβεται κανείς”. Από την μεριά του ο Ρουσάκης εύστοχα σημειώνει ότι η πτώση της ομάδας ήταν το “τέλος εποχής για μία ομάδα με πολύ ταλέντο και μέλλον αλλά και με οργανωτική και οικονομική ανυπαρξία”.

Δεν έχουν άδικο οι πρώην παίκτες του ΑΓΣΙ. Η κατακόρυφη άνοδος του βόλλει στα Γιάννενα έγινε χάρη στο φιλικό, οικογενειακό κλίμα που δημιουργούσε ο σύλλογος αλλά και στον ερχομό ενός πολύ καλού προπονητή όπως ο Δημήτρης Αντωνιάδης. Όταν, όμως, το άθλημα έγινε επαγγελματικό (ο Θεός να το κάνει τέτοιο!) οι επιλογές ήταν σαφείς: Ή προσαρμόζεται ο σύλλογος και δουλεύει σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς - άρα είναι συνεπής προς τους παίκτες, ή αντι-

Γιώργος Παππός

στέκεται πολιτικά στους σχεδιασμούς της πολιτείας και πρεσβεύει τον εργασιτεχνισμό οπότε μετά μπορεί να ζητάει και ηθική συνέπεια από τους αθλητές του. Ο ΑΓΣΙ δεν έκανε τίποτα από αυτά όπως και πολλοί άλλοι σύλλογοι στη χώρα. Έμεινε με τη μιζέρια και τα κακόβουλα λόγια. Όμως ο Ρουσάκης, ο Αποστόλου, ο Παππός, ο Μάντζιος, ο Γκίζας, ο Κοντογιάννης ήταν και είναι πάνω από όλα μια ευχάριστη παρέα ανθρώπων που διασκεδάζουν με τον αθλητισμό, γι' αυτό και περνάνε καλά ακόμα, μακριά από τα Γιάννενα, όσοι φύγαν. Στο τέλος οι καλοί βρίσκουν το δρόμο τους ενώ οι μέτριοι κρύβονται στην ομίχλη της λίμνης μουρμουρίζοντας.

Ελένη Παπαδάκη

Οι αγελάδες του Βραδέτου

Πράγματι έβγαλε καλό καιρό μετά τη μεγάλη βροχή του Σαββάτου. Ξεκινήσαμε οι τρεις μας, την Κυριακή πρωί στις 11. Ο Γιάννης είχε ξενυκτήσει και είπε ότι θα μας βρει στην επιστροφή στο Δίλοφο.

Τα χρώματα τα πρωτοσυναντήσαμε μετά το μνημείο της Ζαγορίσιας Γυναίκας του '40, στο ίσιωμα εκεί με τα πετρόκτιστα πρατήρια, αλλά αφού περάσαμε τις διακλαδώσεις για Ασπράγγελους και Ελάτη, κιτρίνισε ή μάλλον πορτοκάλισε εντελώς το τοπίο. Δεξιά (όχι Μονοδένδρι), ευθεία (όχι Δίλοφο), μια ματιά στη γέφυρα, αριστερά (όχι Κήποι), ευθεία (όχι Κουκούλι σήμερα, άλλη φορά οπωσδήποτε), και φτάσαμε προς το Καπέσοβο. Δεν είχαμε κάνει ούτε μια ώρα από τα Γιάννενα. Αμέσως μετά, κοντά σε μια εκκλησιά, ξεκινάει αριστερά ο δρόμος για το Βραδέτο. Ξέρουμε ότι από

κει πάνω θα δούμε το Φαράγγι του Βίκου όπως πουθενά αλλού, σ'όλο το μήκος μέχρι το Βιτσικό. Μας είχαν πει και για τη Σκάλα του Βραδέτου, το καλντερίμι που ανεβαίνει φιδωτά (1 ωρίτσα με τα πόδια) από το Καπέσοβο, και τη βρήκαν τα μάτια μας στην πλαγιά απέναντι, πέτρες συναρτημένες από τον άνθρωπο ανάμεσα σε πέτρες συναρτημένες από τη φύση.

Συζητήσαμε για λίγο αν το πευκόδασος στο δρόμο που αφήναμε (για Τσεπέλοβο), με τα ολόγεια δέντρα και το ενιαίο σκουροπράσινο χρώμα, είναι φυσικό ή προϊόν αναδάσωσης όπως υποστήριζε ο Δ. Είχε σημασία, η αίσθηση του φυσικού ήταν ένας από τους σκοπούς της εκδρομής.

Ο δρόμος για το Βραδέτο (6 χλμ) φαίνεται να τελειώνει στον ουρανό.

Τελειώνει ως χωματόδρομος στο ερημικό

Βραδέτο, το ψηλότερο χωριό στο Ζαγόρι. Το παρακάψαμε και αφήσαμε το αυτοκίνητο στο τέλος του δρόμου, 500 μ πιο πέρα, για να ακολουθήσουμε την κατεύθυνση που έδειχνε η ξύλινη πινακίδα: **Μπελόι**. Συζητήσαμε αν το όνομα αυτό, Μπελόι, είναι ελληνικό, τούρκικο ή σλάβικο. Έχει σημασία πάντα.

Μετά από εύκολο περπάτημα ενός τετάρτου, μετά από την αγριομηλιά γεμάτη κίτρινα πικρά μπαλάκια, βρήκαμε τις αγελάδες.

Πολλές. Μόνες τους. Μητέρες και παιδιά. Φοβηθήκαμε μήπως ταράξουμε την ησυχία τους. Τα λιοσταράκια τρέχανε να κρυφτούν μόλις πλησιάζαμε, στάθηκε δύσκολη η φωτογράφιση. Πίσω τους ανοιγόταν ο Βίκος. Το κατηφορικό αλντερίμι μάς

έφερε στην άκρη του. Απέναντι ήταν η Οξυά, το σημείο πάνω από το Μονοδένδρι όπου φτάνουν τα αυτοκίνητα. Απ'αυτήν τη μεριά, βλέπαμε πραγματικά όλο το Φαράγγι, από τη συμβοή με το Μέγα Λάκκο δεξιά μας μέχρι το κλείσιμο στο ύψος του χωριού Βιτσικό. Σταθήκαμε τάνω από τους γκρεμούς, και κοιτάζαμε στο βάθος, μακριά, το φως που έπαιζε με τα παραλάλα φυλλώματα και με το γκριζο, αγριεμένο από τις βροχές Βοϊδομάτη.

.....

Επιστρέψαμε γαληνεμένοι στο χωριό, στην πλατεία. Στους κρούνους της βρύσης, το νερό έχει τώρα τόση δύναμη που δεν καταφέραμε να πιούμε. Το καφενείο ήταν ανοικτό. Σερβίρει και φαγητό, σαλάτες, καμιά πίτα. Αλλά εμείς κατευθυνθήκαμε προς τα κάτω και διασχίσαμε

τους άδειους δρόμους. Κάθε χωριό έχει τη δική του ιστορία, που σου τη λένε στη γλώσσα τους - μπερδεμένα - οι πέτρες, τα χαλάσματα, τα καινούργια κτίσματα, είτε μας αρέσουν είτε μας χαλάνε την αίσθηση που θέλουμε να κρατήσουμε.

Έξω από το χωριό, στα 200 μ, υπάρχει ένας τόπος μυστηρίου, ένα σκοτεινό αξιοθέατο που το βάθος του σου προκαλεί ίλιγγο. Οι ντόπιοι, για να δείξουν οικειότητα με τις χθόνιες δυνά-

μεις, πετούν που και που σ'αυτήν την τρύπα κάνα σκουπιδάκι, και οι λάθος βολές αφήνουν σημάδια. Η τοποθεσία είναι όμως καλά κρυμμένη μέσα στη πυκνή βλάστηση. Να έχετε στο χέρι μια πλαστική σακούλα, και ίσως κάποιος σας δείξει το

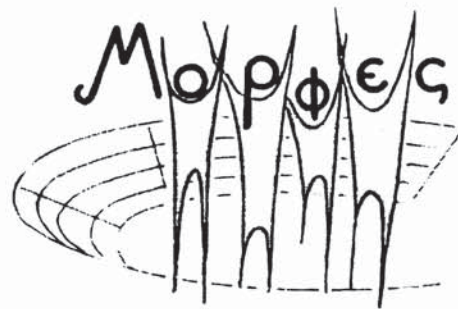
δρόμο... Συζητήσαμε, σαν εκδρομείς και μεις, αν έπρεπε να περιφράξουν την τρύπα για λόγους ασφάλειας, να την διαφημίσουν για λόγους ανάπτυξης, να βάλουν πινακίδα για διευκόλυνση, να βγάλουν τα σκουπίδια για λόγους ευπρεπισμού. Μετά υποχώρησαν οι σκέψεις και καθίσαμε στον ήλιο θαυμάζοντας αυτό το βαθύ άνοιγμα της γής και το γλυκό τοπίο γύρω του.

Δεν προλαβαίναμε πια να περπατήσουμε όπως είχαμε πει την αρχή της Σκάλας, το καλύτερο της κομμάτι. Άλλη φορά. Μας περίμεναν στο Δίλοφο στο εστιατόριο Λίθος, Κυριακή στις 2.30. Ώρα αιχμής δηλαδή στα τουριστικά Ζαγοροχώρια. Βρήκαμε πάντως τραπέζι και ήταν ωραία όλα, ειδικά το γαλοτύρι. Έχασε ο Γιάννης που μας έστησε!

από τον Παναγιώτη Νούτσο

Ποια είναι η αφετηρία μας; Μα προφανώς το σπίτι μας όπου ο «καθ' ἡμέραν βίος» μας επιτρέπει να αναζητούμε τους δρόμους που οδηγούν τελικά σ' αυτό. Με αυτονόητο λοιπόν το νόστο ένας δώρος περίπατος θα μπορούσε να συνυπολογίζει μια διαδοχική σειρά οδοδεικτών -αν βέβαια στέκονται προς την ορθή τους κατεύθυνση. Σε κάθε περίπτωση είναι ένα δρομολόγιο στη μέση ή στην πλάτη της αγοράς, επαναλαμβάνοντας τον Σωκράτη: «τά μέν ο=υν χωρία καί τά δένδρα ο'υδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν, ο'ι δ' ἐν τῆ[ω /αστει /ανθρωποι». Υερ! Δύο βήματα από την κεντρική πλατεία, όπου καμιά από τις ανακοινώσεις της -ιδίως οι γραπτές- δεν διατυπώνονται σε «γλώσσα αθώα». Οι γνωστοί και τα φανάρια, το Ρολόι και τα άζυμα κουλούρια συνήθως μας σταματούν. Μια παράκαμψη, φευγαλέα, στο πάρκο για να «μετρήσουμε» τα παράνομα σταθμευμένα αυτοκίνητα. Μπροστά από τη Μητρόπολη αποκόπτουμε ένα στέλεχος από την ανθισμένη κουτσουπιά, συνεχίζουμε μέσα από τα στενά σοκάκια ως την Ιχθυόσκαλα, όπου ο Φίλιππος με τη συνδρομή του Κατσάρη έθεσε ανεξίτηλα τη σφραγίδα του.

Κοντοστεκόμαστε στο παιγνίδισμα και τις «αναπαραστατικές ιδιότητες» της Παμβώτιδας και βέβαια στο γλυπτό του Θόδωρου με το άγνωστο ζευγάρι που κάθε φορά μας κάνει κι ένα διαφορετικό νεύμα. Η «Κυρά-Φροσύνη» σπάνια διακόπτει το μικρόκοσμο της δυαδικής συμπόρευσης, στην οποία συνεισφέρει και το γαλήνιο βλέμμα του Μαβίλη και τα περικείμενα παγκάκια. Οι ψαροταβέρνες μας θυμίζουν το νόμο της βαρύτητας, ακόμη κι όταν ταίζουμε τα γλαροπούλια. Η επιστροφή γίνεται μέσω της πολύβουης σειράς των μπαρ του Μώλου που κάποτε μας επιδαψιλεύουν με μια ζεστή σοκολάτα. Η αναδομημένη ανηφορία της οδού Αβέρωφ κερδίζει την επιδοκιμασία μας, με αντιληπτή πια την κούραση. Συνολικά, τα τέσσερα περίπου χιλιόμετρα αυτά μας ωθούν να συγκατανεύσουμε πως «κατοικώ» σημαίνει ότι «ζω ικανοποιημένος σε κάποιον τόπο» και όχι βρισκω στέγη.

Art & café

Καποδιστρίου 20
Ιωάννινα, τηλ. 0651-45.515

**Κάτι διαφορετικό
στον καφέ
στο ποτό
στη διασκέδαση**

●
**Στην ανάγκη
να σκέφτεσαι
να μιλάς
να ερωτεύεσαι**

●
**Με καλή μουσική
και πολύ καλές τιμές**

**ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ΑΝΟΙΓΤΑ**

ΜΟΥΣΕΙΑ

* Αρχαιολογικό Μουσείο Ιωαννίνων

25ης Μαρτίου 6, τηλ. 25490-31908

Ώρες λειτουργίας: 8.30π.μ. - 3μ.μ.

Εισιτήριο: 500 δρχ.

Ευρήματα από την προϊστορική έως και τη ρωμαϊκή εποχή από το χώρο της Ηπείρου αλλά και μέρος της Δημοτικής, πλέον, Πινακοθήκης.

* Βυζαντινό Μουσείο Ιωαννίνων

Κάστρο Ιωαννίνων, τηλ. 39692

Ώρες λειτουργίας: 8.30π.μ. - 3μ.μ.

Εισιτήριο: 500 δρχ.

Ευρύματα από την παλαιοχριστιανική έως τη μεταβυζαντινή περίοδο, κειμήλια και εικόνες από τον 16ο έως και τον 19ο αιώνα, συλλογές.

* Δημοτικό Εθνογραφικό Μουσείο Ιωαννίνων

Αλεξάνδρου Νούτσου

Τζαμί Ασλάν Πασά, Κάστρο, τηλ. 26272

Ώρες λειτουργίας: 8π.μ. 3μ.μ., καθημερινές.

Σάββατο-Κυριακή 9π.μ.-3μ.μ.

Εισιτήριο: 700δρχ., φοιτ.: 300 δρχ.

Εκθέματα της ελληνικής, τουρκικής και εβραϊκής κοινότητας.

* Λαογραφικό Μουσείο "Κώστας Φρόντζος"

Μιχαήλ Αγγέλου 42, τηλ. 20515, 23566, 25233

Εκθέματα του λαϊκού πολιτισμού της Ηπείρου.

* Μουσείο Εθνικής Αντίστασης

Μετρεσές Βελή Πασά, κοντά στο Πνευματικό Κέντρο, τηλ. 37644

Ώρες λειτουργίας: 9.30π.μ. - 12.30π.μ. εκτός Σαββάτου - Κυριακής

Ελεύθερη είσοδος

Φωτογραφίες, βιβλία, εφημερίδες, χάρτες της περιόδου 41-44.

* Πινακοθήκη Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών

Παρασκευοπούλου 4, τηλ. 25233-25497

Ώρες λειτουργίας: 9π.μ.-10π.μ., 5.30μ.μ. - 8.30μ.μ.

εκτός Σαββάτου - Κυριακής

Ελεύθερη είσοδος

Κραβούρες, αγιογραφίες, έργα σύγχρονων ελλήνων καλλιτεχνών.

* Μουσείο Ελληνικής Ιστορίας Παύλου Βρέλλη.

Μπιζάνι, τηλ. 92128

Ώρες λειτουργίας: 10.00π.μ. - 4μ.μ.

Εισιτήριο: 1000δρχ.

Ξέρινες μορφές από την ελληνική ιστορία αλλά και συμβολικά έργα του ίδιου του καλλιτέχνη.

* Μουσείο Κέρινων Ομοιομάτων Αθανασίου Βρέλλη.

Μαραμανλή 15, στο Μώλο, τηλ. 22414

Ώρες λειτουργίας: 9π.μ. - 4μ.μ.

* Πινακοθήκη Ευάγγελου Αβέρωφ

Μέτσοβο, τηλ. 41210

Ώρες λειτουργίας: 10π.μ. - 4.30μ.μ.

Εισιτήριο: 500 δρχ.

Δημιουργικές Συναντήσεις 97: έκθεση έργων ζωγράφων που δημιουργούνται σε συνεργασία με παιδιά καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς. Μόνιμες συλλογές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

* ΕΗΜ (Βιβλιοθήκη Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών)

Παρασκευοπούλου 4

μη δανειστική, με φωτοτυπικό

Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα - Παρασκευή 5.30-8.30,

Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή 10-12 π.μ.

τηλ. 24190, 25233

* Ζωσιμαία Δημόσια Βιβλιοθήκη

Μάρκου Μπότσαρη και Ελευθερίου Βενιζέλου

τηλ. 25591

δανειστική, με φωτοτυπικό

Ώρες λειτουργίας Δευτέρα, Τετάρτη 12.30 - 7.30

Τρίτη Πέμπτη, Παρασκευή 8-2.30

Σάββατο 9-1

* ΧΕΝ (Παιδική Βιβλιοθήκη)

Σεισμόπληκτα, τηλ. 24453

δανειστική

Ώρες λειτουργίας: Σάββατο, Κυριακή 10-12.30

* Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

* Όλες οι Βιβλιοθήκες του Πανεπιστημίου είναι ανοιχτές για το κοινό δεν είναι όμως δανειστικές για όσους δεν ανήκουν στην πανεπιστημιακή κοινότητα.

Βιβλιοθήκη Ιατρικής Σχολής, τηλ. 98673

Βιβλιοθήκη Τμήματος Μαθηματικών, τηλ. 98304

Βιβλιοθήκη Φυσικού, τηλ. 98510

Βιβλιοθήκη Χημικού, τηλ. 98359

Βιβλιοθήκη Τμημάτων

Φιλοσοφίας - Παιδαγωγικής Ψυχολογίας,

Παιδαγωγικού Δημοτικής Εκπαίδευσης,

Παιδαγωγικού Νηπιαγωγών, τηλ. 98714

Βιβλιοθήκη Τομέα Ιστορίας Νεωτέρων Χρόνων, τηλ. 98163

Βιβλιοθήκη Τομέα Λαογραφίας, τηλ. 98161

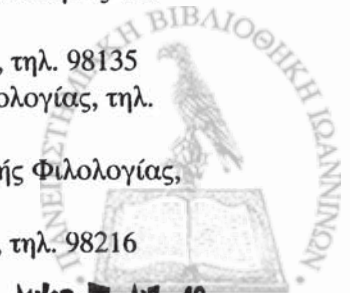
Βιβλιοθήκη Τομέα Βυζαντινής Φιλολογίας και Βυζαντινής Ιστορίας, τηλ. 98134

Βιβλιοθήκη Τομέα Αρχαιολογίας, τηλ. 98135

Βιβλιοθήκη Τομέα Κλασικής Φιλολογίας, τηλ. 98228

Βιβλιοθήκη Τομέα Νέας Ελληνικής Φιλολογίας, τηλ. 98214

Βιβλιοθήκη Τομέα Γλωσσολογίας, τηλ. 98216

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ FM

Οι Συχνότητες

Η παρακάτω λίστα έγινε με τη βοήθεια του συνεργάτη και φίλου μας **Ορέστη Παπανικολάου**. Κάθε διόρθωση ευπρόσδεκτη.

88,1	ΡΩΜΑΙΟΣ FM και 94,0 , 106,0
88,3	ΡΑΔΙΟ ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΗ
89,6	COOL FM και 99,2
90,1	ΒΗΜΑ και FLASH FM
90,7	ΚΛΙΚ FM
90,9	ΡΑΔΙΟ ΕΛΕΝΑ
91,1	LIFE FM
91,6	ΡΑΔΙΟ ΗΠΕΙΡΟΣ και στους 94,5 κ 107,9
91,9	ΡΑΔΙΟ ΛΕΥΚΑΔΑ Πολύ χαμηλό σήμα
92,7	ΦΑΡΟΣ FM
93,1	ΑΝΤΕΝΝΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
94,0	ΡΩΜΑΙΟΣ FM και στους 88,1 κ106,0
94,5	ΡΑΔΙΟ ΗΠΕΙΡΟΣ και στους 91,6 κ 107,9
95,4	ΠΡΩΤΟ ΚΑΝΑΛΙ και στους 100,4
96,3	ΚΟΣΜΟΡΑΔΙΟ
96,7	ΓΙΑΝΝΕΝΑ 1
97,2	ΤΟΠ FM
97,8	ΕΡΑ1
98,7	ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΡΑΔ/ΝΟ
99,2	ΣΚΑΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ και 89,6
99,8	ΕΡΑ 2
100,4	ΠΡΩΤΟ ΚΑΝΑΛΙ και στους 95,4
101,0	ΑΡΙΣΤΕΡΑ FM
101,5	ENERGY FM
102,1	ΕΡΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ και ΕΡΑ
102,7	ΗΧΩ και ΑΝΤΕΝΝΑ ΑΘΗΝΩΝ
103,5	STUDIO E και 105,0 (πρωί)
103,1	STUDIO 3
103,9	STUDIO 3
104,3	SUPER FM
105,0	STUDIO E (πρωί)
105,4	ΣΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ
105,7	LOVE RADIO
106,0	ΡΩΜΑΙΟΣ FM και στους 88,1 κ 94,0
106,7	METRO FM
107,1	ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΣ
107,5	INTERNATIONAL FM
107,9	ΡΑΔΙΟ ΗΠΕΙΡΟΣ και στους 91,6 κ 94,5

ΤΑΙΝΙΕΣ

Για το σπίτι

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

(Home for the Holidays) ΗΠΑ 1995,

Κωμωδία, Εγγρ. 102' Σκην. Τζόντι Φόστερ, με τους: Χόλυ Χάντερ, Ρόμπερτ Ντόουνι, Τσάρλς Ντούρνικ, Στιβ Γκούντενμπεργκ,

Η δεύτερη σκηνοθετική δουλειά της Τζόντι Φόστερ μετά τον Μικρό κύριο Τέιτ (1991) είναι πάλι μια μικρή ταινία χαρακτήρων, με καθημερινούς ήρωες που μπορούν ακόμα να ονειρεύονται την ευτυχία.

Όταν η Κλώντια, πρόσφατα απολυμένη και ανύπαντρη μητέρα, επιστρέφει στο πατρικό της σπίτι για τις γιορτές, καταλαβαίνει ότι έκανε λάθος. Κανείς δεν θέλει να την καταλάβει, κανείς δεν μπορεί να δει ότι έχει μεγαλώσει πια. Όταν φτάνει στο σπίτι η άλλη κόρη της οικογένειας, με την υστερία και τον καθωσπρεπισμό της, όλα φαίνονται να τινάζονται στον αέρα και το γιορτινό τραπέζι αποκτά κωμικοτραγικές διαστάσεις. Η ζωή όμως έχει αλλάξει και οι άνθρωποι μάθανε να ζούν με τις αντιφάσεις τους κι έτσι γρήγορα οι σχέσεις αποκαθίστανται. Μια ταινία αστεία, χαρούμενη και καθαρή σαν το κρύο νερό του χειμώνα. Εξαιρετικοί ηθοποιοί και ατμόσφαιρα ανεξάρτητου αμερικάνικου κινηματογράφου.

Φιλ.Κ

τρώμε στα ksena?

Είναι εντυπωσιακό: Κοιτάμε στις επόμενες ελίδες μας τα είκοσι τόσα καταστήματα που κραδίδουν φαγητό κατ' οίκον και διαπιστώνουμε ότι στην πλειοψηφία τους έχουν ξενικό όνομα. Πάλιστα το ποσοστό των ξενικών ποικίλει ανάλογα με την κατηγορία.

Στις πισαριές έχουμε ένα συντριπτικό 100% α τα ξενικά. Στις ψησταριές 100% στα ελληνικά. (Οι πισαριές βέβαια είναι πολύ περισσότερες.)

Το όνομα του μαγαζιού είναι μέρος της εικόνας του και παίζει σημαντικό ρόλο στις πωλήσεις. Παλιεργεί και μια ωραία ψευδαίσθηση: Αν δεν μπορούμε να πεταχτούμε στην Ρώμη για μια πίτσα, τουλάχιστον μπορούμε να την παραγγείλουμε σε «ιταλικό» μαγαζί.

Παλιότερα είχε συζητηθεί το κατά πόσο τα καταστήματα πρέπει να έχουν ελληνικό όνομα ή, αν έχουν ξένο, να το αναγράφουν με ελληνικούς χαρακτήρες. Οι Γάλλοι έχουν πάρει ακραίες θέσεις και τις επιβάλλουν με «αστυνομικά έτρα» και νομοθεσίες. Άδικος κόπος. Η παγκόσμια διάδοση μιας γλώσσας κάθε εποχή εξαρτάται από άλλους, πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες.

Πάντως τολμούμε να προτείνουμε κάτι που κατά την γνώμη μας είναι σωστό: Ας έχουν τα καταστήματα ξενικό όνομα, καλό όμως είναι να αναγράφουν με ελληνικούς χαρακτήρες, αντούς που μπορεί να διαβάσει όλος ο κόσμος. Αν ανοίξει κάποιος ένα κινέζικο εστιατόριο δεν θα χρησιμοποιήσει ιδεογράμματα στην επιγραφή, έτσι εν είναι; Επιφυλασσομάστε να χρησιμοποιήσουμε και εμείς αυτόν τον κανόνα στο επόμενο αύχο.

Τ.Φ.

Σημειώνουμε ότι δεν επιτρέπεται η αναδημοσίευση χωρίς την γραπτή άδεια του εκδότη όλων των πταλόγων με πληροφορίες (μουσειά, βιβλιοθήκες, αγητό, καφές κλπ) που δημοσιεύονται σε κάθε τεύχος του περιοδικού. Ο λόγος είναι εννόητος: Οι πτάλογοι έχουν συμπληρωθεί με την εργασία των σνεργατών μας...

Για καφέ

ΠΟΥ ΘΑ ΠΙΕΙΤΕ ΚΑΦΕ ΚΑ

Δωδώνης

Κεντρικόν, Δωδώνης 17, 72450, από τις 8 το πρωί. Εσπρέσσο Mrs. Rose, 450 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Ακαδημία, Δωδώνης 13, 76780, από τις 8:00 το πρωί, με έργα του Χρήστου Χαρίση. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Κίκο, Δωδώνης 13, 39888, από τις 8:30 το πρωί, σερβίρει και ζεστά πιάτα, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ..

Άρτιον, Δωδώνης 11, 26225, από τις 8:30 το πρωί, σερβίρει και ζεστά πιάτα, Εσπρέσσο Danesi 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Παπαγαλίνο, Δωδώνης 21, 73326, από τις 8:00 το πρωί, λειτουργεί και ως ζαχαροπλαστείο. Εσπρέσσο Illy 550 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Σκαραβαίος, Δωδώνης 25, 30303, από τις 8:30 έκανε ανακαίνιση. Εσπρέσσο Kimbo - Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Νίτρο, Δωδώνης 4, 33326, από τις 7:30 το πρωί. Εσπρέσσο Quarta, 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ. .

Τράπεζα, Δωδώνης 4, από τις 7:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Daily News, Δωδώνης 6, 29777 από 7:30 το πρωί, Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 500

Εφετείων, Πλατεία Κατσαδήμα 7, 34473 από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Hausbrandt 450 δρχ., Νες καφέ 550 δρχ.

Κάστρο

Φίλοιστρον, Ανδ. Παλαιολόγου 20, 72429, από τις 13:00 τις καθημερινές, από τις 9 το πρωί τα Σαββατοκύριακα, γλυκά κουταλιού, σαλέπι. Εσπρέσσο Danesi 400 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μώλος

Αίγλη, Πλατεία Μαβίλη 4, 36311, από τις 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Mrs. Rose 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Υπερωκεάνειο, Πλατεία Μαβίλη 10, 33781 από τις 8:30 το πρωί, μόνο ελληνική μουσική, Εσπρέσσο Danesi 650 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Καφέ Παρκ, Πλατεία Μαβίλη 16, από τις 7:30 το πρωί, Εσπρέσσο Illy - Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Αδιέξοδο, Πλατεία Μαβίλη 14, 75912, από τις 10:00 το πρωί. Το καφέ είναι καινούργιο. Εσπρέσσο Portioli 600 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Ναυτάκια, Γαριβάλδη 1, 34455, από τις 9:00 το πρωί. Εσπρέσσο Kimbo 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Αβέρωφ

Φαγιούμ - Καφενείο Γυναικών, Αλεξ. Διακου 10, 74678, από τις 7:00 το πρωί, σερβίρει πρωινό. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

Μητροπόλις, Αβέρωφ 57, 20325, από τις 9:00 το πρωί ως τις 9:00 το βράδυ. Εσπρέσσο Illy - Kimbo 550 δρχ., Νες καφέ 550 δρχ.

Επίλεκτον, Μητροπόλεως και Αβέρωφ, 33907, από τις 7:00 το πρωί, σάντουιτς, χοιρίνιο. Εσπρέσσο Illy - Marco 400 δρχ., Νες καφέ 300 δρχ.

Οινορειαχίο, Αβέρωφ 45, 26477, από τις 8:00 το πρωί, λειτουργεί και ως κάβα - εστιατόριο. Εσπρέσσο Illy 500 δρχ., Νες καφέ 600 δρχ.

Σονέτο, Πλατεία Ν. Γεωργίου 11, 71781, από τις 11:00 το πρωί, σερβίρει φαγητό της ώρας. Εσπρέσσο Portioli 500 δρχ., Νες καφέ 500 δρχ.

ΤΗΝ ΠÓΛΗ

ΣΟ ΘΑ ΤΟΝ ΠΛΗΡΩΣΕΤΕ

Κεντρικά

Τρουά, Γρηγορίου Σακκά 10, 75544, από τις 11:00 το πρωί. Εσπρέσσο Illy- Portioli 500 δραχ., Νες καφέ 500 δραχ.

Κόττον Κλαμπ, Γρηγορίου Σακκά και Λογομάλλη, 25974, από τις 11:00 το πρωί. Εσπρέσσο Kimbo 500 δραχ., Νες καφέ 600 δραχ.

Μαντζάτο, Πυρσινέλλα 8, 22447, από τις 11:00 το πρωί. Εσπρέσσο Danesi 500 δραχ., Νες καφέ 500 δραχ.

Βέρντι, Πυρσινέλλα 5, 32447, από τις 8:00 το πρωί. Εσπρέσσο Illy 500 δραχ., Νες καφέ 500 δραχ.

Μικελάντζελο, Μιχ. Αγγέλου 29, 79343, από τις 8:00 το πρωί, μεγάλη αυλή στην περιοχή της οδοῦ. Εσπρέσσο Danesi 500 δραχ., Νες καφέ 600 δραχ.

Πλάνετ, Μιχ. Αγγέλου και Χαριλάου Τρικούπη, 28733, από τις 10:00 το πρωί, σε οικόπεδο. Εσπρέσσο Illy 600 δραχ., Νες καφέ 600 δραχ.

Παρασκήνιο, Στοά Σάρακα, 73172 από 11:00 το πρωί, Εσπρέσσο Kimbo 500 δραχ., Νες καφέ 600 δραχ.

Διάυλος, Ν.Ζέρβα 1 (Πλ. Κατσαδήμα), 241, από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Mrs. Rose 600 δραχ., Νες καφέ 500 δραχ.

Old Post, Ν.Ζέρβα 1, 37555 από 8:00 το πρωί, Εσπρέσσο Illy 500 δραχ., Νες καφέ 650 δραχ.

Alfa Club, Ν.Ζέρβα 10, 77728 από 8:00 το πρωί, γλυκά σάντουιτς, Εσπρέσσο Jolly cafe 600 δραχ., Νες καφέ 600 δραχ.

Casbah, Ν.Ζέρβα 4-6 (Στοά Πεπόνη), 776 από 10:00 το πρωί, Εσπρέσσο Sacafredo 600 δραχ., Νες καφέ 500 δραχ.

Le cafe, Ναυ. Ζέρβα 2, 78877 από τις 5:30 το πρωί. Εσπρέσσο Mrs. Rose 500, Νες Καφέ 600

Απόκεντρα

Αρτ καφέ, Σταδίου 1, 78540, από τις 8:30 το πρωί. Εσπρέσσο 500 δραχ., Νες καφέ 600 δραχ.

Πλατεία Πάργης

Κάρμα, 23687 από 12:00 το πρωί, Εσπρέσσο Miss Rose 500 δραχ. Νες καφέ 500 δραχ.

Εσπεράντζα, 29087 από 10:00 το πρωί, Εσπρέσσο Pellini 650 δραχ. Νες καφέ 650 δραχ.

Pavillion, 31367 από 9:00 το πρωί, Εσπρέσσο Lavazza 500 δραχ. Νες καφέ 600 δραχ. Έχει και ωραία γλυκά.

Συχνότητες, από 9:30 το πρωί, Εσπρέσσο Portioli 500 δραχ. Νες καφέ 500 δραχ.

Στριτ Καφέ

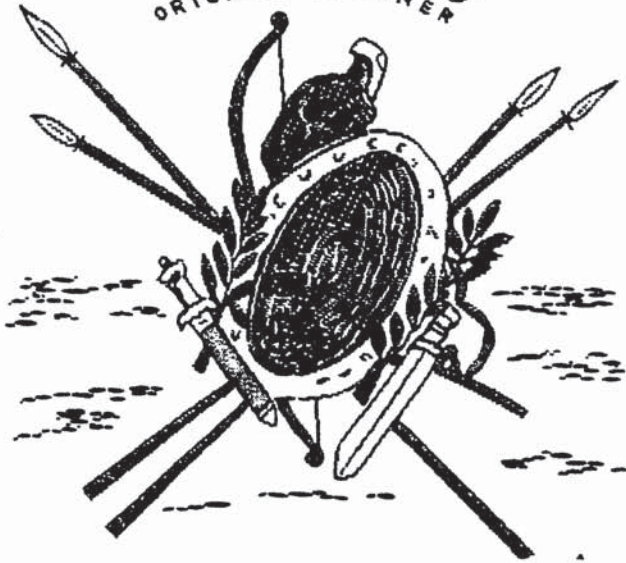
Άρωμα, Χαριλάου Τρικούπη 39, 73633 από τις 8 το πρωί. Εσπρέσσο Σεκαφρέντο 300, Νες καφέ 250.

Στριτ καφέ, απέναντι από τον ΟΤΕ, Εσπρέσσο Ντανέζι 250, Νες καφέ 250

Βερούκοκο, Γρ. Σακκά 13, 23877, από τις 7:00 το πρωί ως τις 10:00 το βράδυ. Εσπρέσσο Illy 300 δραχ. Νες καφέ 250 δραχ.

Odyssey®
ORIGINAL LEATHER

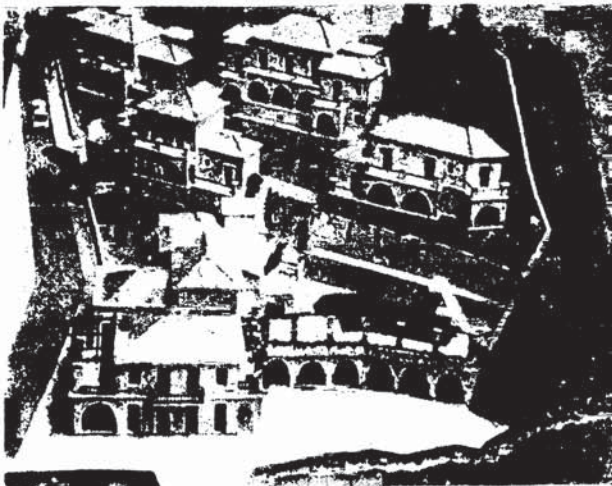

Δερμάτινα Ενδύματα
Άριστη Ποιότητα, Προσιτές Τιμές

ΕΥΡΩΔΕΡΜ ΑΕ

Πρατήριο Εργοσιασίου:
Ακαδημίας 8
(πίσω από την Ακαδημία)
τηλ. (0651) 67.262

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΠΡΟΠΛΑΣΜΑΤΑ
(ΜΑΚΕΤΕΣ)

«ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ» ΜΙΧ ΑΓΓΕΛΟΥ 39 ΓΙΑΝΝΙΝΑ
τηλ 37935 Δ.Χαντζόπουλος

Συνεργάτες;

Το περιοδικό στηρίζεται στους τακτικούς του συνεργάτες, είναι όμως ανοιχτό σε κάθε πρόταση για συνεργασία, αρκεί ο ενδιαφερόμενος ή η ενδιαφερόμενη να αισθάνονται ότι το ύφος τους ταιριάζει με του περιοδικού.

Πέρα από τις συνεργασίες είναι ευνόητο ότι το περιοδικό θα δημοσιεύσει κάθε επώνυμη επιστολή που θα λάβει.

G o h a i r s u p e

e x p r e s s

ΤΑΧΥΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΔΕΜΑΤΩΝ - ΦΑΚΕΛΩΝ

ΚΟΥΓΚΙΟΥ 10 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΗΛ. 79105

Αντίπος **ΛΑΜΠΡΟΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

Φαγητό με ένα τηλεφώνημα

Πίτσα - Μακαρονάδα

La Fontanina. Μελανίδα 2, τηλ. 33351. Και πιάτα της ώρας. Ανοιχτά από το μεσημέρι

Il Camino, 28ης Οκτωβρίου 63, τηλ. 29000

Vero. Ναπ. Ζέρβα 19, τηλ. 77711, 27711

Cas di Pizza. Στοά Σάρκα, τηλ. 75781-24097. Από τις 18.30 Ωραίο και το ίδιο το εστιατόριο.

Ciao. Αγίου Κοσμά 69, τηλ. 40100 Ανοιχτά απ' το μεσημέρι. Καλές προσφορές και νόστιμα καλτσόνε.

Cesare. Μιχ. Αγγέλου 47, τηλ. 33700-79701 Ανοιχτά από τις 8.00 το πρωί. Ακόμα πιάτα της ώρας, πίττες και σάντουιτς.

Primavera. Πίνδου 14 στους Αμπελόκηπους, τηλ. 72720-37331. Και πιάτα της ώρας, γύρος. Ανοιχτά από τις 5.30 για πίτσα.

Gustosa. Κοραή 3, τηλ. 30333. Έχει και παγωτά. Ανοιχτά από το πρωί.

El Grinco. Βηλαρά 52, τηλ. 77108. Τρεις κουζίνες, ιταλική, ελληνική και λατινοαμερικάνικη

Menu catering. Πλ. Παργης 20, τηλ. 21000. Και κρέπες. Από τις 12 το μεσημέρι.

Mama Mia. Σεισμόπληκτα, τηλ. 44111. Ανοιχτά από τις 12 το μεσημέρι.

Roma Pizza. Δωδώνης 30, τηλ. 45106, 49140. Ανοιχτά από το μεσημέρι.

Canadian pizza, Ναπ. Ζέρβα 15, τηλ. 33000. Στις δύο πίτσες, η μία δώρο.

Μεξικάνικο

Τάκο. Αρσάκη 48 (στη Σκάλα), τηλ. 20849. Ώρες: 1.00-3μμ. και 7.30-12μμ. Το εστιατόριο δίνει την αίσθηση του αυθεντικού.

Ψησταριές

Φίλιππας. 28ης Οκτωβρίου 9 (Στοά Ορφέα), τηλ. 30701-30352.

Διπλογύσεις. Πλ. Παργης 14, τηλ. 23311. Ανοιχτά από το πρωί. Νέοι και ευγενικοί.

Το Καλντερίμι. Ναπ. Ζέρβα 67, τηλ. 73521. Και θαλασσινά.

Βάκχος. Δωδώνης 69, τηλ. 44101. Από το μεσημέρι ως τις 1130 το βράδυ.

Πικάντικο. Δωδώνης 30, από τις 2 το μεσημέρι ως τα μεσάνυχτα.

Πίττες

Η οξυά. Πουλίτσα 1 & Δωδώνης (δίπλα στα Δικαστικό μέγαρο), τηλ. 77957. Παραδοσιακές ζαγορίσιες πίττες.

Εστιατόρια

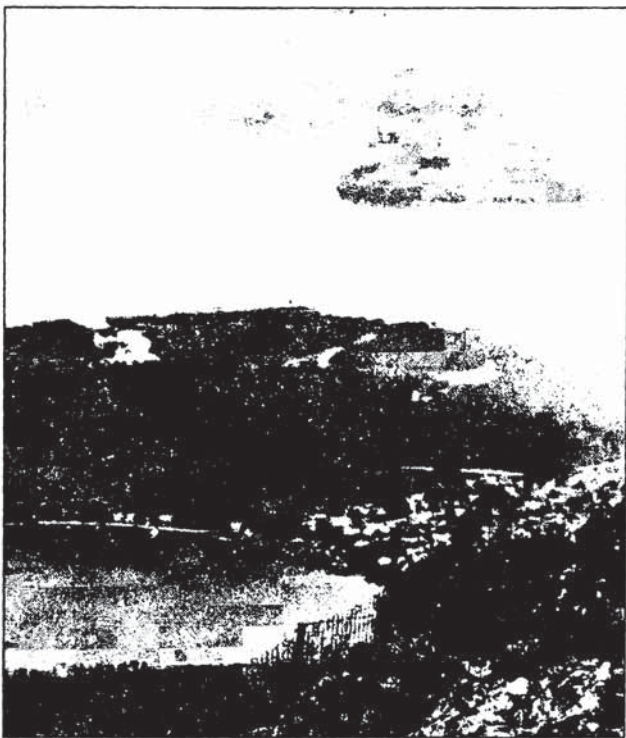
Μοσκέττο. Δομπόλη 15-17, τηλ. 40397 Ανοιχτά από το μεσημέρι. Έχει αλήθεια φιλετάκια πάπιας με πορτοκάλι;

Η εικόνα μας για την λίμνη

Τι είναι άραγε η λίμνη των Ιωαννίνων; Υπάρχουν δύο τρόποι να την αντικρίσει κανείς και ο ένας δεν αποκλείει τον άλλο, τουλάχιστον όχι απαραίτητα.

Ο πρώτος είναι να την δει σαν ένα απειλούμενο οικοσύστημα, που χρειάζεται φροντίδα. Ο δεύτερος σαν μέρος της ζωής στην πόλη. Σαφώς μπορεί να ισχύσουν και τα δύο ταυτόχρονα. Έχει όμως σημασία από που ξεκινάει κανείς, από την αίσθηση ότι απειλείται ή από την διάθεση να χαρεί την ομορφιά της;

Όποιος ξεκινάει με την πρώτη οπτική γωνία, έχει την τάση να αποκλείει ή -έστω- να

είναι καχύποπτος προς κάθε νέα δραστηριότητα που σχετίζεται με την λίμνη. Σίγουρα ενδιαφέρεται για την τύχη της μόνο που αυτή η τακτική δεν είναι σίγουρο ότι θα φέρει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Γιατί άραγε;

Την τελευταία δεκαετία η σχέση των Γιαννιωτών με την λίμνη άλλαξε ριζικά. Η αλλαγή ήταν αποτέλεσμα της μετατόπισης του κέντρου βάρους της διασκέδασης προς την λίμνη. Εκεί που παλιότερα τις βραδινές ώρες (ιδιαίτερα το χειμώνα) η παραλίμνια περιοχή ήταν νεκρή, τώρα χειμώνα - καλοκαίρι, νύχτα και μέρα, ξεχειλίζει από ζωή. Σε ένα βαθμό τα

δεκάδες μαγαζιά που άνοιξαν, η κίνηση των αυτοκινήτων, ο θόρυβος, πιέζουν περιβαλλοντικά την λίμνη. Άρα είναι η κατάστασή της χειρότερη από ότι πριν;

Η απάντηση είναι, σαφώς όχι. Η κατάσταση της λίμνης σήμερα είναι καλύτερη από οποιαδήποτε άλλη περίοδο τουλάχιστον τις τελευταίες δεκαετίες. Και αυτό γιατί η μετατόπιση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων προς την λίμνη συνδυάστηκε επίσης με απομάκρυνση άλλων δραστηριοτήτων, πιο ρυπογόνων (έστω και αν μερικές τις αναπολεί κανείς...) και με την κατασκευή υποδομής (το αποχετευτικό της πόλης, ο βιολογικός καθαρισμός) που είχε ευεργετική επίδραση στο οικοσύστημά της.

Αλλά το σημαντικό είναι ότι κατά την γνώμη μου, ο συνδυασμός της μετατόπισης του κέντρου βάρους με τα έργα υποδομής δεν είναι τυχαίος. Δεν συνέπεσε απλώς χρονικά. Ίσα-ίσα, ο προσανατολισμός των έργων είναι αποτέλεσμα της πίεσης που ασκεί η ίδια η κοινωνία, που θέλει να διασκεδάσει δίπλα σε μια καθαρή λίμνη. Και όσο περισσότερο ο κόσμος δένεται με την λίμνη, κάνει βόλτα γύρω από αυτήν με το «ρυπογόνο» του αυτοκίνητο, πίνει ένα καφέ αρμενίζοντας πάνω στο «ρυπογόνο» караβάκι, τόσο η εικόνα της λίμνης από κάθε άποψη θα βελτιώνεται.

Ίσως λοιπόν η διαφορά των «δύο τρόπων να δει κανείς την λίμνη» που έλεγα στην αρχή να είναι λεπτή, είναι όμως υπαρκτή. **Η δική μου οπτική γωνία είναι η δεύτερη.** Η λίμνη, είναι μια συνέχεια της πόλης. Οι κάτοικοί της, που έχουν την τύχη να ζουν δίπλα της, πρέπει να ενθαρρυνθούν να δεθούν ακόμα περισσότερο μαζί της. Να χρησιμοποιήσουν τα πόδια τους ή το αυτοκίνητο, ή ακόμα και το караβάκι για να την γνωρίσουν, να διασκεδάσουν γύρω ή πάνω της, ακόμα και να τρομάξουν τα πουλιά της (!) όπως με τρόπο διαπιστώναν μερικοί πέρσι, καθώς το γνωστό πια караβάκι οδηγούταν προς αυτήν.

Μόνο τότε θα δεθούν απόλυτα μαζί της, θα ταυτιστούν με την τύχη της και μόνο τότε η επόμενη γενιά θα γνωρίσει -και θα χαρεί- μια λίμνη ακόμα καλύτερη!

Φιλικά,
ο εκδότης

1 + = gaz

**ΤΟ ΟΝΟΜΑ
ΣΤΟ ΥΓΡΑΕΡΙΟ**

Κ. ΦΑΡΜΑΚΗΣ Α.Ε.

N. ΖΕΡΒΑ 2 © 57624 - 57625 - 47092 ΒΙ.ΠΕ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πολύχρωμο • (0651) 29490

**MONT
BLANC**

THE ART OF WRITING

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ'
ΡΟΓΚΟΤΗΣ

Χ Α Ρ Τ Ι Κ Α
Ε Ι Δ Η Γ Ρ Α Φ Ε Ι Ο Υ

Μ Ε Λ Α Ν Ι Δ Η 4
Ι Ω Α Ν Ν Ι Ν Α
Τ Η Λ . 0 6 5 1 / 2 5 0 0 3

Γ. ΛΑΓΔΑΣ
DESIGNER
6 7 4 7 4

